Recunoaşteţi ziua şi mesajul lui
(Erkennet den Tag und seine Botschaft)
Jeffersonville, Indiana, SUA
26 iulie 1964

Bună dimineaţa, prieteni. Să rămânem o clipă în picioare.

Scumpe DOAMNE, noi ne-am oprit puţin din vâltoarea acestei vieţi ca să primim, ceea ce ne-ai pregătit pentru minutele şi ceasurile următoare, ca să-ţi aducem slavă şi onoare, să predicăm Cuvântul Tău şi să Te cunoaştem mai bine. Pentru aceasta ne-am adunat astăzi aici. Noi Îţi mulţumim DOAMNE, că există oameni care sunt dornici şi pregătiţi, ca să vină şi să asculte. În ciuda situaţiei şi a timpului în care noi trăim, ei totuşi cred. Noi Îţi mulţumim pentru ei.

O, Dumnezeule, noi Îţi suntem mulţumitori pentru puterea Ta mare de vindecare şi pentru făgăduinţele din Cuvântul Tău. O, cum ard inimile noastre, când auzim aceste mărturii! Tot felul de dureri care au venit peste oameni, Tu i-ai vindecat prin harul şi puterea Ta, conform făgăduinţei Tale. Acum ei sunt aici, depun mărturie şi laudă pe Dumnezeu. Noi Îţi mulţumim pentru aceasta. Dorim să ascultăm mesajul pe care Tu ni l-ai pregătit pentru acest ceas. Atunci când noi citim Cuvântul Tau, Te rugăm ca să ne dăruieşti contextul despre ceea ce noi citim. Fie ca voia Ta să se facă în toate lucrurile. Noi o cerem în Numele DOMNULUI Isus. (Puteţi să vă aşezaţi).

Este un prilej minunat, ca să fim azi aici. Eu sunt aşa de bucuros pentru voi toţi. Fratele Wood, fratele Roy Roberson şi mulţi alţi fraţi au lucrat mult în ultimele zile ca să pregătească această clădire pentru acest prilej cu aerisirea necesară, pentru că ei au văzut cât aţi suferit duminica trecută. Ei au avut ceva bani în caseria comunităţii, s-au pus pe treabă, folosind banii dăruiţi de oameni, ca să şedeţi mai comozi în timp ce ascultaţi mesajul. Astăzi este cu mult mai bine şi mai răcoare. Noi Îi mulţumim lui Dumnezeu şi vouă pentru această posibilitate.

Eu mă bucur că îl văd pe fratele Roy Borders aici. El a vrut să rămână azi aici în spate, dar eu i-am spus să se aşeze cu scaunul lui lângă ceilalţi predicatori. Dar el nu a făcut-o. După cum ştiţi cu toţii, fratele Borders este reprezentantul nostru pe câmpul misiunii. Eu sunt bucuros că-l văd pe fratele Borders şi mulţi alţi predicatori şi prieteni în mijlocul nostru.

Când ne-am gândit în cursul săptămânii la această întâlnire, eu am zis: „Când voi ajunge duminică acolo, atunci voi pomeni pe fiecare predicator şi pe ceilalţi prieteni în parte." Dar când ajungi aici, eşti aşa de ocupat cu mesajul, încât uiţi aproape tot şi ce voiai să faci.

De luni într-o săptămână trebuie să mă întorc în Arizona, pentru că copii trebuie să fie la început de şcoală în Tucson. Apoi mă întorc din nou aici. Soţia mea trebuie să fie din timp acolo, pentru a-i înscrie pe copii cu două săptămâni înainte de a începe şcoala. În continuare mă voi întoarce din nou aici.

Acesta este concediul meu. După cum ştiţi, eu am predicat din luna decembrie până în iulie. Dacă voieşte DOMNUL, acesta va fi timpul meu de odihnă şi de concediu, în caz că nu vine vreo altă chemare de undeva. Eu mă duc la vânătoare.

Dar dacă DOMNUL mă va chema la altceva, nu e rău nici asta. Dumnezeu vine întotdeauna pe locul întâi, şi eu doresc să-I dau prioritate. Şi voi doriţi lucrul acesta. Dar dacă nu vine vreo chemare anumită şi va fi voia Lui, atunci mă voi duce două luni la vânătoare ca să mă odihnesc.

Voi nu înţelegeţi, iar lumea nu va şti niciodată prin câte trec eu. Este o astfel de presiune. Nu este de mirare, când DOMNUL a spus către ucenicii Lui, când a umblat cu ei: „Veniţi la o parte într-un loc liniştit şi vă odihniţi." Eu înţeleg asta în fiecare zi mai bine, anume cu cât trăiesc mai mult pe pământ. Dacă îmbătrâneşti înţelegi asta. Voi aţi auzit că pastorul nostru a spus: „Amin." Noi înţelegem că nu mai suntem tineri după ce am trecut de 50 de ani. Noi avem nevoie de timp şi de linişte.

Noi suntem aşa de mulţumitori pentru mărturiile pe care le-am auzit înainte. Soţia mea a fost ieri la doamna Woods, când oamenii au venit din Alabama şi au povestit despre acele lucruri mari, pe care DOMNUL le-a făcut în acele adunări, unde copii mici au fost vindecaţi şi s-au întâmplat multe altele. Ar dura mult dacă am povesti toate pe rând.

Acum îmi aduc aminte de ceva. Eu cred că cineva mi-a spus, că sora Larsen a fost acum două duminici aici cu un copil mic. Eu nu ştiam nimic despre aceasta, dar probabil este un nepoţel de-al ei care va fi binecuvântat. Ea a adus copilul din Chicago până aici. A fost foarte amabilă cu noi; noi o respectăm foarte mult. Ea a adus un copilaş din Chicago ca să fie binecuvântat. Asta a durat un timp, dar ea a considerat-o ca un lucru de preţ, ca

http://www.evanghelia.ro

copilul să fie dăruit DOMNULUI. De aceea eu rog ca sora Larsen să vină în față cu copilul, în timp ce eu vorbesc, pentru a fi binecuvântat. În timp ce sora păşeşte, vreau să mai spun că niciodată nu mi-a fost aşa de greu ca să pregătesc un mesaj, însă ieri seară l-am primit. În toată săptămâna eu m-am retras în camera mea când mă întorceam de la vizite, căutând ceva potrivit pentru ceasul acesta. Dar nu-mi venea nimic în gând. Ieri am coborât în pivniță, mi-a fost foarte cald, de aceea m-am aşezat în pivniță. Eu luasem Biblia şi am vrut să citesc, dar mă cuprinse somnul. Apoi m-am sculat, am băut un pahar de apă şi am încercat să-mi revin, ieşind afară unde am mers puțin încolo şi încoace. Apoi m-am aşezat pe treaptă.

Cineva a trecut pe acolo şi m-a văzut cum şedeam pe treaptă fără cămaşă. A fost foarte cald. Ei mi-au făcut semn, dar eu nu am înțeles dacă m-au salutat pe mine. Poate au fost dintr-un sat sau dintr-un oraş. Ei m-au salutat, dar eu am fost aşa de adâncit în gânduri, încât i-am observat abia după ce trecuseră. Eu i-am salutat la rândul meu, făcând semn.

Ieri seară m-am urcat în maşină şi am plecat în direcția Charlestown cu speranța că voi primi ceva. Se părea că Domnul vrea să-mi spună ceva, dar satana încerca să mi se pună în cale, ca să mă oprească de la aceasta. Eu mă gândeam: „Dacă el face aceasta, atunci eu aştept mai departe, aşteptând o să bat atâta timp la uşă până când El îmi va deshide uşa." Nu este demult de când s-a întâmplat ceva, a fost scurt timp după ora şapte. Eu mă sculasem cam de dimineață. Ieri am fost puțin bolnav. Mâncasem porumb, dar din cauza căldurii nu-mi făcuse bine, iar eu încercam ca să scap de greața aceea.

Dar azi dimineață către ora opt, îmi apăruse un text biblic care m-a pus în uimire. Apoi eu am urmat firul şi legăturile din Sfânta Scriptură, terminând doar acum câteva minute. Deci este posibil ca Dumnezeu să aibă azi dimineață un mesaj pentru noi, pe care Satana doreşte să-l țină departe de noi.

Doreşti să aduci copilaşul aici, soră Larsen? (Fratele Branham binecuvântează copilul). Dumnezeu să fie cu voi şi să vă ajute.

Duminica trecută v-am chemat la două servicii divine şi anume: înainte de masă şi seara. E greu pentru voi. Eu am aflat că unii dintre voi au călătorit de departe, iar dimineața următoare au lipsit de la servici. Totuşi vă fac de cunoscut deja serviciile divine pentru duminica viitoare, chiar dacă trebuie să ne despărțim pentru o săptămână. Unii vor rămâne probabil pentru deseară. Desigur, mulți din voi. Cine ar dori să aibe mai bine deja în seara aceasta serviciul divin? Cine doreşte abia duminica viitoare? Ridicați mâinile! Părțile sunt egale.

Mesajul pentru azi e lung, dar eu nu ştiu, cum am putea face altfel. Eu ştiu că am participat aici pentru stabilirea rânduielii în biserică, dar poate ați observat că am zis că dacă se va înregistra pe bandă, aceasta nu are valabilitate. Aceasta se înregistrează pe bandă. Poate ar trebui să venim în seara aceasta, şi la fel duminica viitoare, dacă DOMNUL voieşte. Dacă în săptămâna aceasta nu primiți nici o veste, atunci să veniți duminica viitoare din nou. Eu nu vă chem de două ori cu plăcere, dar eu simt că ne rămâne doar un timp scurt. Gândiți-vă, dacă timpul mai continuă, noi totuşi nu vom mai avea acest prilej mult timp. Ceva se va întâmpla sau legea ne va opri, ori Satana se va vârî printre noi şi vă va împrăştia. Aşa a fost întodeauna. Ceva se va întâmpla. De aceea să răscumpărăm orice minut în care suntem împreună.

Voi toți care trebuie să vă întoarceți în seara aceasta, vă spun că va fi ca şi în ultima duminică. Eu am adus atunci un mesaj scurt. Dacă doriți să aveți banda, noi v-o trimitem cu plăcere, dacă trebuie să vă întoarceți azi acasă. Dacă nu, atunci voi predica şi în seara aceasta, dacă voieşte DOMNUL.

Ieri sau alaltăieri am găsit o notiță, pe care am scris-o mai de mult din propria memorie. În această notiță se aflau două mesaje, unul se numea: „Cisterne găurite", iar celălalt: „A semăna vânt şi a recolta furtună." Simple mesaje evanghelice. Dar în dimineața aceasta ne ocupăm de probleme de învățătură. În seara aceasta voi vorbi apoi despre cisterne găurite sau despre tema de a semăna vânt şi de a recolta furtună.

Acum doresc să citesc din Sfânta Scriptură. Vă simțiți bine? Atunci spuneți: „Amin." Aşa e bine. Deschideți în Bibliile voastre la proorocul Osea; noi vrem să citim unele versete din cap. 6. Să ne ridicăm în picioare.

Scumpe DOAMNE, noi nu suntem vrednici de a lua această carte în mâinile noastre, pentru că noi citim în această Scriptură că nimeni în cer şi pe pământ, nici sub pământ nu a fost vrednic de a deschide cartea şi să privească înăuntru. Dar apoi a venit Unul care semăna cu un Miel, care a fost jertfit. EL a luat cartea, pentru că El a fost vrednic şi a deschis pecețile ei. În dimineața aceasta noi privim spre El, ca El să ne descopere conținutul şi contextele acestei cărți, pentru că este Cartea Răscumpărării. Toți cei răscumpărați sunt scrişi în această carte. Doresc ca noi toți să găsim în această dimineață, locul nostru corespunzător timpului în care trăim. Noi ne rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus. Amin. Să citim din proorocul Osea cap. 6, 1-11.

„Veniți, să ne întoarcem la DOMNUL! Căci El ne-a sfâşiat, dar tot El ne va vindeca; EL ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănile. EL ne va da iarăş viața în două zile; a treia zi ne va scula, şi vom

http://www.evanghelia.ro

trăi înaintea Lui. Să cunoaştem, să căutăm să cunoaştem pe DOMNUL! Căci El se iveşte ca zorile dimineţei, şi va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!"

Ce să-ţi fac, Efraime? Ce să-ţi fac, Iudo? Evlavia voastră este ca norul de dimineaţă, şi ca roua care trece curând. De aceea îi voi biciui prin prooroci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele, şi judecăţile Mele vor străluci ca lumina! Căci bunătatea voiesc, nu jertfe, şi cunoştinţă de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot!

Dar ei au călcat legământul, ca oricare om de rând; şi nu Mi-au fost credincioşi atunci. Galaadul este o cetate de nelegiuiţi, plină de urme de sânge! Ceata preoţilor este ca o ceată de tâlhari, care stă la pândă, săvârşind omoruri pe drumul Sihemului; da, se dedau la mişelii. În casa lui Israel am văzut lucruri grozave; acolo Efraim curveşte, Israel se spurcă. Şi ţie, Iudo, îţi este pregătit un seceriş, când voi aduce înapoi pe robii de război ai poporului Meu!"

DOAMNE Isuse, descoperă-ne prin Duhul Sfânt conţinutul şi legătura necesară, care este după voia Ta, în timp ce noi Te aşteptăm în continuare. În Numele DOMNULUI Isus. Amin.

Tema mea din această dimineaţă sună astfel: „Recunoaşteţi ziua voastră şi mesajul zilei." Duminica trecută noi am vorbit despre lecţia: „Sărbătoarea trâmbiţelor." Eu doresc acum să priviţi puţin în împărţirea timpului lui Dumnezeu pentru Israel.

Noi vrem să procedăm azi ca într-o lecţie duminicală, pentru că eu doresc ca voi să recunoaşteţi timpul în care trăim şi să înţelegeţi totul. Aşa cum puteţi vedea, timpul este pe cale să se sfârşească. Chiar din cauza aceasta ar trebui să recunoaşteţi timpul şi ceasul, la fel semnul şi mesajul pe care trebuie să-l primiţi.

Duminica trecută am vorbit despre ultimile şapte trâmbiţe din Biblie şi am încercat să predic despre acestea. Eu am crezut că şi acestea vor apare în descoperire, exact ca şi peceţile. Dar pe urmă am observat, că la deschiderea fiecărei peceţi s-a întâmplat de fapt ceva deosebit.

Atunci când am vorbit despre cele şapte Biserici, totul a fost atât de desăvârşit, încât însuşi Duhul Sfânt a venit în mijlocul nostru şi a confirmat. Evenimentul a fost publicat în ziare şi a fost răspândit în întreaga naţiune. EL a arătat-o pe lună şi pe cer. Săptămâni şi luni înainte de a fi avut loc, El ne-a arătat totul desăvârşit, cum va fi totul. EL ne-a făcut-o de cunoscut aici în capelă. EL ne-a făcut de cunoscut desfăşurarea lucrărilor în timp. EL le-a arătat pe lună şi soare. Chiar şi în relaţia între naţiuni din timpul acesta, El a făcut-o de cunoscut atunci când ierarhul din Roma a călătorit în Palestina. Se pare că a fost primul papă de la Petru încoace, despre care ei spun că ar fi fost primul papă. Totul a fost deosebit de puternic.

Încă înainte de deschiderea peceţilor care au ascuns toate acele taine, eu am desenat pe baza unei vedenii pe tablă cele şapte epoci ale Bisericii. Dumnezeu ştie ca nu am ştiut că după un an şi şase luni El va confirma totul prin luna de pe cer şi că ziarele o vor publica în întreaga ţară. Eu nu am ştiut lucrul acesta. Nu am ştiut nici faptul că va exista o eclipsă tainică pe lună care simbolizează de fapt epoca Laodicea. Ziarele au publicat doar cele şase epoci, pentru că epoca aceasta este cu totul întunecoasă.

Aţi înţeles importanţa duhovnicească? Dumnezeu a arătat-o pe cer. Atunci când eu am spus-o aici pe pământ, am mai lăsat aşa cum puteţi vedea în desenul acela, încă o parte luminoasă. Aşa va fi înainte ca cei aleşi să fie chemaţi de pe pământ. De aceea am desenat în felul acesta epoca a şaptea a Bisericii. Dar după de Dumnezeu a arătat totul pe cer, epoca arăta întunecoasă. Poate că aceasta arată, că ultimul este deja chemat afară din epoca Laodicea. Noi nu ştim asta. Despre asta se poate ţine o predică.

Dar să observaţi mai departe. Înainte de deschiderea peceţilor despre care eu nu ştiam ce vor conţine, El a vorbit aici în capelă şi m-a trimis la Tucson Arizona. Eu v-am spus tuturor ce se va întâmpla. Aici avem un om în mijlocul nostru care a fost de faţă şi a trăit evenimentul ca şi mine, exact aşa cum s-a vorbit dinainte aici în capelă. Şapte îngeri urmau să vină. Ziarele şi revistele din toată ţara au publicat-o: O lumină tainică în forma unei piramide, aşa cum o desenasem şi cum v-am arătat-o, s-a ridicat de pe loc, acolo unde au stat îngerii. Lumina a ajuns la o înălţime de circa 40 km şi o lăţime de aproape 50 km. Lumina s-a ridicat deasupra Tucsonului, Arizona, unde a avut loc evenimentul, dar a fost vizibil şi în celelalte state. Eu nu vreau să vă impun aici ceva, dar Dumnezeu vrea să ne facă de cunoscut importanţa duhovnicească a acestui ceas.

Mesajul următor după eveniment a descoperit cele şapte peceţi, care au conţinut tainele ascunse ale Bibliei, învăţăturile care sunt acum atacate cu vehemenţă de lumea întreagă şi pe care le declară a fi greşite.

În Arizona ei au facut acum nişte benzi, pentru a prezenta nişte lucruri pe care eu le-aş fi spus, pe care de fapt însă nu le-am spus. Dar gândiţi-vă numai la vedenia şi evenimentul din Arizona. Biblia spune că ar fi mai bine pentru cineva să-şi lege o piatră de moară de gât. Biblia vă avertizează ca să nu scoateţi sau să adăugaţi un cuvânt; fie el predicator sau orice ar fi. Oamenii prezintă tâlcuirile lor proprii despre Cuvântul care a fost dat,

http://www.evanghelia.ro

spunând lucruri pe care eu nu le-am spus. Acesta nu este Cuvântul meu, este Cuvântul Lui! „Dacă cineva adaugă sau scoate …"!

În vedenie i-am vazut pe aceşti prooroci, aşa cum v-am prezentat-o acum câteva duminici. Totul va fi exact aşa. Am spus: „Aşteaptă." Atâta timp cât m-am luptat eu împotrivă, Dumnezeu nu a putut să lupte. Noi vrem să lăsăm totul în seama Lui. EL poartă de grijă.

Duminica trecută am predicat despre zilele acele de sărbători. Intre serbarea trâmbiţelor şi ziua de Rusalii era un timp mai lung. Până la Rusalii erau exact 50 de zile. Rusalii înseamnă 50. Recolta a fost strânsă. Prima recoltă a fost un simbol la roada întâi a Duhului Sfânt, care urma să fie turnată peste oameni. Noi ştim că neamurile au devenit părtaşi al acestor 50 de zile în care Dumnezeu a scos un popor din ei pentru Numele Său. Serbarea Rusaliilor. Noi am trecut prin această serbare lungă a Rusaliilor. In aceste 50 de zile se încadrau exact 7 sabate. Cele 7 sabate simbolizează cele şapte epoci ale Bisericii în care El scoate un popor dintre neamuri pentru Numele Său, în timpul acestei serbări ale Rusaliilor. In luna a şaptea urma să fie o zi de împăcare, în care să răsună trâmbiţele. Trâmbiţele urmau să anunţe un post, pentru că în ziua aceasta trebuia adusă jertfa care să aducă împăcare. Noi am constatat că cele şapte trâmbiţe se referă numai la Israel.

DOMNUL nu mi-a permis să predic despre cele şapte trâmbiţe. Eu am intenţionat să fac de cunoscut că voi predica despre cele şapte trâmbiţe; pregătisem chiar şi localurile pentru adunări. Dar eu am spus: „Ceva mă opreşte totuşi de la lucrare." Dar Billy a lucrat mai departe cu noi la instalaţia de aerisire ca s-o terminăm, pentru că în 810 zile urma să predic despre cele şapte trâmbiţe. Noi închiriasem pentru această temă auditoriul şcolii. Dar Duhul Sfânt nu mi-a îngăduit-o dintr-un motiv necunoscut de mine. Eu m-am întrebat de ce. Apoi i-am spus soţiei mele: „Eu mă duc în cameră ca să mă rog." În sinceritate m-am rugat DOMNULUI. EL mi-a descoperit că trâmbiţele răsună în timpul pecetei a şasea şi că eu predicasem de fapt despre aceasta. Vedeţi, totul este mâna supranaturală a lui Dumnezeu. Trâmbiţele se referă la Israel, iar noi am vorbit despre acestea în pecetea a şasea care se referă la timpul de strâmtoare a lui Israel.

Timpul neamurilor este simbolizat prin serbarea Rusaliilor. Toate trâmbiţele răsună în timpul pecetei a şasea. Noi am amintit despre aceasta, duminica trecută în predica: „Sărbătoarea trâmbiţelor," în caz că le doriţi. Ce scop urmau să aibe aceste trâmbiţe? Să-i împingă pe toţi evreii în patria lor, aducându-i din lumea întreagă. Ei trebuie să fie acolo. Prin deschiderea peceţilor noi ştim că cele şapte trâmbiţe vor răsuna în pecetea a şasea.

Prin mesajul îngerului al şaptelea, trebuia să fie deschisă taina peceţilor. Răsună chemarea din nou către lucrătorii din ceasul al 11-lea, care vor primi aceaşi răsplată ca şi acei muncitori din primul ceas. Aceasta ne-a învăţat DOMNUL Isus. EL a vorbit despre lucrătorii care au fost chemaţi în via stăpânului în zorii zilei. Ei urmau să primească plata zilnică în valoarea unui dinar. La amiază au mai venit şi alţi lucrători. Chiar şi în ceasul al 11-lea, în ultimul ceas al zilei au fost chemaţi lucrători în vie, primind aceaşi plată ca şi acei care lucraseră de dimineaţă. Totul este desăvârşit. In ziua de Rusalii s-au ridicat mesagerii primului ceas, vestind adevărul Evangheliei. A urmat o epocă a întunericului în care ei au fost opriţi. La amiază a apărut Luther, Wesley şi alţii. In sfârşit trebuia să apară şi mesajul serii prin care trebuia să primim aceleaşi lucruri ca şi acei de la început. Mesajul serii trebuie să restituie aceleaşi valori şi să reaşeze totul în starea originală.

Vă amintiţi de vedenia pe care am avut-o în ultima săptămână? O privire în ansamblu despre Mireasă. In vedenia aceasta am văzut cum păşeşte o mireasă drăgălaşă. Eu nu mă gândisem la aşa ceva; şedeam doar afară privind drept înainte. Apoi a venit Mireasa. Lângă mine am auzit un glas zicând: „Aici este o prezentare a Miresei." Apoi ea a trecut pe lângă mine. Eu observasem că ea este tânără şi drăguţă. Ea avea un pas foarte frumos, nu ca în marş, însă graţios şi feminin, aşa cum păşeşte o femeie. Ea a venit aşa dintr-o parte spre mine, a trecut prin stânga mea şi apoi a dispărut din privirea mea.

Apoi El m-a îndreptat spre dreapta şi mi-a arătat fiecare Biserică, cum a apărut în fiecare epocă în parte. O, ce vulgar! Ultima a fost aceea din epoca Laodicea. Ea a fost condusă de o vrăjitoare. Ei au fost aşa de imorali îmbrăcaţi, au arătat aşa de neserioşi şi păşeau în twist şi rock'n roll. Femeile acestea păşeau în twist şi ţineau doar o hârtie grie în faţa lor, aşa de făţarnice. Gri este între alb şi negru; este o culoare înşelătoare. Această hârtie o ţineau în faţa lor. Erau franjuri ca rochiile hula cu care se acopereau. De la talie în sus, ele erau dezbrăcate de tot. Ele păşeau în pas de twist şi se mişcau după această muzică, atunci când se apropiau de mine s-a spus: „Aceasta este Biserica!"

După ce trecuse de mine, inima mea era aproape să se oprească. Eu m-am gândit: „Dacă aceasta este ceea ce vrem să prezentăm ca mireasă înaintea lui Hristos … Ce străduinţă şi muncă s-au depus pentru a prezenta lui Hristos o mireasă, iar acum să fie o astfel de femeie vulgară mireasa lui Hristos!" Aceasta m-a îmbolnăvit în interiorul meu.

http://www.evanghelia.ro

Când trecuse pe acolo unde ne aflam, se acoperea doar cu o hârtie grie. Ea se sucea şi se învârtea în timpul mersului de pe o parte pe alta ca în dansurile moderne pe care le avem astăzi. Purtarea ei era pe deplin vulgară şi imorală în timpul mersului.

Eu nu sunt răspunzător pentru aceste lucruri, eu pot să spun numai ceea ce am văzut. Dumnezeu este judecătorul meu. Aceasta era biserica din Statele Unite.

Aşa cum treceau prin faţa mea, vedeam că spatele lor nici nu era acoperit. Mie mi s-a făcut rău şi m-am1 simţit bolnav.

Apoi El a spus: „Mireasa va veni încă odată să se prezinte." Apoi a venit Mireasa! Ea arăta exact ca şi prima de la început. Inima mea sărea de bucurie, pentru că ştiam acum că va exista o Mireasă care va fi exact aşa de îmbrăcată şi de arătoasă ca aceea de la început. Aceasta trebuie să fie chemată afară. Eu ştiu că acesta este adevărul. Dacă aceasta nu corespunde, atunci fiecare vedenie este greşită pe care am avut-o în trecut. Dar fiecare din voi ştie că tot ceea ce ne-a spus El vreodată, a fost adevărat. S-a împlinit.

Puteţi să vedeţi cât de murdară este această biserică modernă care se autodenumeşte a fi biserică?

Fratele Ruddle, un frate scump care stă acolo lângă perete, a spus nu demult, că el vede totul ca un vlăstar la viţă. Noi am vorbit nu demult despre această temă. Fratele Ruddle era neliniştit despre starea timpului şi a duhului în biserici şi cum cedează totul. Predicatorii de pretutindeni vin la interviuri şi întreabă: „Ce s-a întâmplat, fratele Branham? Ce s-a întâmplat?" Fratele Ruddle a întrebat: „Trăiesc aceste comunităţi din duhul Satanei sau din ce?"

Eu i-am răspuns: „Nu, vlăstarul trăieşte din puterea viţei." Chiar şi o creangă de lămâie va creşte dintr-un portocal, dar nu va produce portocale, deşi trăieşte din puterea de viaţă a pomului. Tot aşa este şi cu aşa-zisă biserică, doar un vlăstar introdus care trăieşte sub numele unei religii şi sub numele unei comunităţi. Catolicii şi protestanţii sunt doar vlăstare care îşi trag puterea din viţă, şi totuşi poartă roada a celui ce sunt, pentru că nu s-au pocăit. Ei nu făceau parte din planul original a lui Dumnezeu. De aceea ei trebuie să respingă Cuvântul şi să producă o altă roadă. Pomul original adevărat şi rădăcinile lui au fost rânduite să producă portocale în portocal. Isus a spus: „Eu sunt viţa, voi sunteţi mlădiţele."

Dacă pomul acesta va produce o altă mlădiţă prin puterea sa, aceasta va produce roada originală. La sfârşitul viţei în timpul de pe urmă, trebuie să apară o restituire a tuturor acestor lucruri. O restituire trebuie să vină, lumina serii, pentru a lumina totul şi să le aşeze la locul lor. Dar mlădiţa va ieşi din viţă, nu dintr-o denominaţiune altoită, ci va fi un produs original al Cuvântului. Spre timpul serii va apare. Va fi lumină spre seară. Pentru coacere este nevoie de lumină. Vedeţi cât de desăvârşită este Sciptura. Este o zi care nu este numită nici zi nici noapte. Fără soare nici o roadă nu se coace. Indiferent cât aţi predica, sau ce aţi face roada se coace numai în urma descoperirii şi se confirmă doar prin Cel ce a spus: „EU sunt Lumina lumii." Cuvântul. Trebuie să apară o putere, însuşi Duhul Sfânt, pentru ca cele promise de El să ajungă la coacere, să se împlinească şi să se confirme. Lumina serii va ajuta la aceasta. Ce fel de timp!

Mireasa a fost în aceaşi stare ca la început, când mărşăluia. Dar eu am văzut cum ea ieşea din cadenţă şi încercau s-o aducă iarăşi înapoi. Cât de mult s-ar putea discuta despre timpul şi aceste lucruri din timpul nostru!

Osea vorbeşte în cap. 6, 1: „Veniţi să ne întoarcem la DOMNUL." Gândiţi-vă, că el a zis că ei vor fi împrăştiaţi, şi aşa s-a întâmplat. El i-a solicitat să se întoarcă la DOMNUL, după ce ei au fost răspândiţi, pentru că El îi va vindeca. Ei au fost rupţi în bucăţi, au fost orbiţi. Exact aceasta s-a întâmplat. „EL ne va vindeca, El ne va lega rănile." Conform Ezechiel 37, valea era plină de oase. Ezechiel a văzut şi întoarcerea lor. Observaţi ce a zis Osea: „După două zile ne va vindeca, ne va învigora." După două zile El îi va aduce înapoi. A învigora nu înseamnă „a învia." Eu am căutat Cuvântul. A învigora, reanima, este un cuvânt des folosit şi este în legătură cu o „trezire." „EL ne va învigora, ne va reanima după două zile." Asta ar fi deci în ziua a treia. „EL ne va primi din nou, după ce El ne-a răspândit, orbit şi lovit."

Voi ştiţi doar că iudeii au fost orbiţi doar din singurul motiv, pentru ca noi să putem vedea. Ei au fost rupţi ca naţiune şi împrăştiaţi. Ei L-au respins pe Mesia a lor, pentru ca noi să-L putem primi. Un popor urma să fie chemat afară dintre neamuri pentru Numele Său. Femeia acceptă numele soţului ei. Neamurile care nu văd Numele DOMNULUI Isus Hristos pentru botez, sunt orbiţi. Este ceva rău, dar aşa trebuie să fie. Iudeii nu puteau s-o recunoască. Numai cei ce sunt rânduiţi dinainte o pot vedea. Altfel nu o recunoaşteţi niciodată. Iudeii nu au putut înţelege că El este Mesia a lor, deşi ei erau învăţaţi şi teologi, oameni învăţaţi care citeau aceeaşi Biblie pe care o citiţi şi voi. După ce ni s-a făcut de cunoscut, putem vedea totul clar, anume că El este Mesia. Dar ei nu au putut s-o vadă. Tot aşa nu o pot vedea azi. Este scris în proorocie că şi ei vor fi orbiţi.

Despre biserica acestui veac s-a proorocit că ea va fi orbită, pentru a respinge mesajul din timpul serii. Este

http://www.evanghelia.ro

scris în Apocalipsa 3: „Tu eşti sărac, şi ai nevoie de mila 1…" Observaţi însă starea „Miresei", respectiv a Bisericii din vedenie. Ea este goală şi oarbă, şi n-o ştie. DOAMNE Isuse ai milă de noi. Biblia spune că ea este goală. Asta nu am observat-o până acum în felul acesta. Biserica din Laodicea a fost goală. Atunci când am văzut-o în vedenie, ea era dezbrăcată şi n-o ştia. Asta nu o băgasem în seamă până acum.

Cât de mulţumitori ar trebui să fim! Nu este de mirare că suntem deja plini de mulţumire. Dar eu simt că noi nu putem preţui încă suficient de mult aceste lucruri pe care Dumnezeu ni le arată.

Gol! În vedenie ea era goala şi nu o ştia! Ea este orbită, aşa cum era orbit Israelul, pentru ca neamurile să aibe acces. Acum neamurile sunt orbite pentru ca Mireasa să fie scoasă afară, iar Israelul să serbeze serbarea trâmbiţelor. Totul este desăvârşit!

„După două zile ne va învioara din nou (sau ne va dărui o trezire) şi ne strânge din nou (vorbesc despre iudeii şi acele trâmbiţe) … ca să trăim înaintea Lui." Aici în Osea, Biblia spune: „… ca să trăim înaintea Lui, (sau să avem viaţă vecinică)." Este acelaş lucru ca „să avem viaţă în faţa ochilor Săi" viaţa Lui proprie, viaţă vecinică. „A trăi înaintea ochilor Săi." Cel ce trăieşte în belşug, este mort deja aici în viaţa pământească. EL a promis că Israelul va trăi înaintea ochilor Săi, deşi este încă mort faţă de Rusalii.

Fiţi acum atenţi. „După două zile!" Aceasta nu se referă la două zile a câte 24 de ore, pentru că asta s-a vorbit cu sute de ani în urmă. Două zile la DOMNUL înseamnă 2000 de ani. De atunci au trecut chiar 2700 de ani, pentru că Osea a scris aceste cuvinte cu 780 de ani înaintea lui Hristos. Deci făgăduinţa a fost dată acum 2700 de ani. El a spus: „După două zile, adică a treia zi, El ne va învioara şi vom trăi înaintea ochilor Săi." Acolo se rânduiesc trâmbiţele. Acesta este ceasul în care trăim.

Evreii au fost împrăştiaţi şi orbiţi, dar au fost strânşi din nou. Se trage departe în ziua a treia. Observaţi aceasta? Ei au fost răspândiţi de la Palestina în întrega ţară. Ei au fost orbiţi ca să-L respingă pe Mesia. Acum ei sunt iaraşi1 strânşi în ţara lor şi pregătiţi pentru trâmbiţe, ca să recunoască împăcarea. Biblia spune că după ce Biserica va fi luată, ei o vor primi þi Îl vor vedea cu semnele de la cuie, þi Îl vor întreba: „De unde ai aceste semne?" EL va raspunde: „Aceste răni mi s-au făcut în casa prietenilor Mei." EL a spus că fiecare familie va plânge, ca cineva care şi-a pierdut pe singurul fiu. Gândiţi-vă, la sărbătoarea în care răsunau trâmbiţele, ei trebuiau să se plângă şi să postească pentru jertfa de ispăşire care a fost omorâtă. Dar ei au respins-o.

Ei sunt în ţara lor. Ei au fost împrăştiaţi şi orbiţi, dar acum ei sunt strânşi din nou. Trâmbiţele răsună în timpul pecetei a 6-a, pentru a-i strânge. A şaptea este acea „mare trâmbiţă" aşa cum am prezentat-o în ultima duminică. Cele şase trâmbiţe răsună în timpul pecetei a 6-a, aşa cum ne-a fost dscoperit la deschiderea pecetei a 6-a. Totul are loc în acelaşi timp. Aceasta este valabilă numai pentru iudei, în timp ce pentru noi sărbătoarea Rusaliilor durează aproape 2000 de ani.

Acum au trecut aproape 2700 de ani de la evenimentul citit în Osea, când el a spus că ei vor fi strânşi din nou în a treia zi. După două zile, adică în ziua a treia, ei vor fi strânşi din nou primind viaţă înaintea Lui. Recunoaşteţi deci făgăduinţa? Ceasul este scris pe deplin pe perete. Noi recunoaştem timpul în care trăim acum.

Iudeii sunt în patria lor aşteptând serbarea trâmbiţelor, pentru a recunoaşte ispăşirea şi împăcarea. Ei aşteaptă venirea Sa, pe care o vor deplânge, pentru faptul că L-au respins de prima dată. Pentru aceasta ei se află în patria lor şi aşteaptă. Totul este la locul potrivit.

Ca predicator al Evangheliei, eu nu văd ce ar trebui să se mai întâmple, decât plecarea Miresei. Mireasa trebuie luată de pe pământ, înainte ca Israelul să recunoască ce s-a întâmplat. Ei au fost împrăştiaţi, orbiţi, şi au fost strânşi din nou. Ce trebuie să se mai întâmple? Mireasa trebuie luată! Ei trebuie să aştepte până Mireasa nu mai este aici, apoi vor apare cei doi prooroci din Apocalipsa 11, pentru ai strânge la serbarea trâmbiţelor. Prin această lucrare, ei vor recunoaşte ce au făcut.

Observaţi, că în timpul pecetei a 6-a, cei 144.000 de aleşi vor fi chemaţi. Intre trâmbiţa a 6-a şi a 7-a, se întâmplă ceea ce este descris în Apocalipsa 11. Totul corespunde exact cu pecetea a 6-a.

Ce trebuie să se întâmple acolo? Ce se întâmplă? Cei doi martori se vor ridica: Moise şi Ilie, proorocii. Iudeii cred doar pe proorocii lor. Ei se vor ridica sub semnul proorocilor. Lucrarea lor va fi una profetică, al unui prooroc, pentru că prin ceea ce fac, ei vor dovedi ceva: că firea voastră nu se va schimba dacă muriţi când vom părăsi lumea aceasta. Dacă sunteţi aici un mincinos, veţi fi şi acolo un mincinos. Dacă aveţi aici un cap fierbinte, veţi fi şi acolo un cap fierbinte. Dacă sunteţi aici un îndoielnic, veţi fi acolo un îndoielnic. Bărbaţi şi femei, a venit timpul ca să vă daţi câte un imbold şi să vă cercetaţi, pentru a recunoaşte unde ne aflăm, pentru că prin moarte nu se schimbă nimic. Moise şi Ilie nu mai sunt pe pământ de circa 3500 de ani. Totuşi conform

http://www.evanghelia.ro

Apocalipsa 11, ei se întorc în aceeaşi fiinţă şi fac acelaşi lucru ca şi atunci. Prin deces nu se schimbă nimic pentru oameni, decât locul de baştină. Moartea nu schimbă nici fiinţa, dar nici credinţa voastră. Nimic nu se schimbă pentru voi, numai locul de baştină!

Aşa cum este acum natura voastră, aşa va fi ea şi acolo. Dacă aici vă îndoiţi asupra Cuvântului lui Dumnezeu, Il veţi privi şi acolo cu îndoială, indiferent cât sunteţi de sfinţi şi ce viaţă bună aţi trăi acum. Moartea nu vă schimbă deloc, decât locul unde locuiţi. Dacă nu puteţi accepta Cuvântul întreg a lui Dumnezeu aşa cum este scris, atunci nu o veţi face nici acolo. Să nu vă îngrijoraţi, atunci nu veţi fi nici acolo. Voi trebuie să primiţi totul în plinătatea Sa, în puterea confirmării Sale şi a descoperirii depline asupra a ceea ce este de fapt. Atunci deveniţi o parte din aceasta. EL va învia numai Cuvântul Lui, aşa cum El a înviat Cuvântul Său în acea dimineaţă a învierii. Numai Cuvântul Său apăruse şi acei care prin credinţă au murit şi în care se făcuse vizibil.

Observaţi, asta a fost spus acum 2700 de ani. Ei au fost împrăştiaţi şi orbiţi, iar acum ei sunt iarăşi adunaţi din nou. In actul următor ei trebuie să primească viaţă.

Neamurile au fost chemate afară. Mireasa este pregătită. Răpirea este aproape. Recunoaştem noi aceasta? O, putem noi crede cu adevărat? Avem de-a face doar cu o istorioară care ne-a fost povestită? Este doar o povestire pentru noi sau este totul realitate? Este aici ceva ce putem de fapt crede sau sunt eu pe dinafară? Este aici ceva în noi care este o parte integrantă din noi şi este mai mult decât viaţă pentru noi? Cu ce poziţie am venit în această dimineaţă aici şi şedem în capela aceasta? Gândiţi-vă, va fi doar o turmă mică care va primi totul.

Ei se află în patria lor şi aşteaptă trâmbiţele. Ei aşteaptă plecarea Miresei, pentru ca Apocalipsa 11 să se poată împlini. Epoca aceasta a Bisericii a ajuns la încheiere. Peceţile, care ne-au descoperit ceea ce a fost ascuns în timpul epocilor Bisericii, sunt deschise. Mesajul a răsunat. Israelul este în privirea tuturor (Aleluiah!), pregătit pentru serbarea trâmbiţelor.

O, bărbaţilor din alte ţări, unde veţi auzi această bandă, nu poţi să te trezeşti fratele meu? Sau te orbeşte? Vei respinge totul şi o vei numi o proorocie falsă, deşi lumea, timpul, popoarele şi Duhul Sfânt care a scris-o, o confirmă? Confirmarea a avut loc în cele pământeşti şi spirituale. Tot ce El a spus, s-a împlinit şi s-a confirmat.

Israelul se află în patria sa. Ei au fost alungaţi ca oile. Lupii i-au urmărit şi i-au îndreptat prin aceasta în propria lor ţară, unde ei se află în siguranţă. Observaţi, binecuvântarea promisă a lui Israel, era valabilă atâta timp cât ei se aflau în ţara lor. Dumnezeu nu binecuvântează Israelul niciodată în afara ţării lor. Atunci când Avraam a părăsit ţara, a fost tăiat de la binecuvântare. Dumnezeu poate binecuvânta Israelul doar dacă ei rămân în patria lor. Ei sunt acum acolo ca naţiune şi aşteaptă numai răpirea Miresei, pentru că Biserica este chemată aproape afară. Peceţile au fost deschise şi ne-au fost descoperite. Noi vedem acum ceea ce nu a fost cunoscut. Voi care vreţi să vă contraziceţi pe baza predicii „Sămânţa şarpelui," a botezului în apă, etc., sunteţi orbiţi, şi nu o ştiţi. Dumnezeul acestei lumi v-a orbit în privinţa aceasta şi voi n-o ştiţi. (Nu este de mirare că am avut în această dimineaţă de luptat împotriva unei astfel de presiuni).

Proorocii lor pot să vină în acest timp de pe urmă, însă abia înaintea serbării trâmbiţelor.

Prin Osea, El a spus Israelului: „De aceea v-am lovit prin prooroci." Aşa procedează Dumnezeu cu poporul Lui. EL i-a forţat afară din toate neamurile. Prin ce? Prin sabia Lui cu două tăişuri, Cuvântul Său. EL scoate pe poporul Său afară dintre neamuri. Prin prooroci şi prin Cuvântul Său confirmat, El a scos afară pe poporul Său din celelalte naţiuni. EL a scos cu o mână tare şi pe Mireasa Lui dintre denominaţiuni prin Cuvântul Său, aşa cum este scris în Maleahi 4 şi făgăduit pentru aceste zile. EL a scos pe Mireasa Lui dintre celelalte comunităţi.

Prin proorocii Lui, El a scos Israelul afară. „Despărţiţi-vă de ei."

Ei au vrut să fie ca şi ceilalţi şi au venit la proorocul Samuel. El a zis: „Am luat eu bani de la voi? V-am spus eu ceva în Numele DOMNULUI şi nu s-a împlinit?"

Ei răspundeau: „Nu. Tu ai dreptate. Dar totuşi noi vrem, ca un rege să domnească peste noi."

Acelaş lucru au făcut comunităţile. „O, noi credem Cuvântul. E adevărat. Dar ştii tu, ei spun să facem altfel." Nu contează ceea ce spun ei, Cuvântul are dreptate.

Ce fel de timp este acesta, frate? Ce fel de timp este acum, predicatorule? Recunoaşteţi timpul acestei zile şi semnul sub care trăiţi? Puteţi s-o înţelegeţi? Puteţi s-o vedeţi?

Mulţi se plâng că nu mai există treziri. Predicatorii se plâng. Eu am citit una din reviste, pe care le primim în comunitatea noastră. Este o revistă foarte bună. Eu îl cunosc pe editor şi pe familia sa. Ei sunt oameni cu o gândire sfântă, oameni buni; fratele şi sora Moore. „Heroldul venirii Sale," este una din cele mai bune reviste de pe câmpul misiunii. Dar ei nu tipăresc aproape nimic decât „Post şi rugăciune! Post şi rugăciune! Sunaţi din trâmbiţă!" Câţi de aici o citesc? Voi ştiţi asta. O putem citi în continuare. „Rugaţi-vă! Noi vom avea o trezire puternică în zorii zilei care se iveşte. Lucruri mari vor avea loc. Voi toţi, rugaţi-vă, rugaţi-vă! Nu este încă prea

http://www.evanghelia.ro

târziu!"

De ce fac ei asta? De ce o fac? Pentru că ei doresc o trezire mare. Ei plâng şi cred că va exista o trezire. Ei sunt oameni buni. Dar ce au făcut ei? Ei nu au recunoscut că Mireasa s-a trezit deja. Ca creştini ei simt tragerea acestui ceas. Dar ei nu au recunoscut ceea ce s-a întâmplat. De aceea ei se află în această stare. Ei ştiu că ceva se va întâmpla. Dar ei o aşteaptă pentru viitor, deşi aceste lucruri au avut loc în faţa lor.

Aşa a fost şi în trecut. Ei credeau în venirea lui Mesia. Ei credeau că trebuie să se ridice unul care să pregătească drumul. Dar atunci când s-a întâmplat în faţa lor, ei nu au crezut. Ei nu au recunoscut evenimentul. Ei credeau că înaintea lui Mesia, trebuia să apară un premergător. Totuşi ei i-au tăiat capul şi au ucis şi pe Mesia a lor, pentru că s-a spus dinainte despre ei că vor fi orbiţi. Osea a spus acest lucru.

Acelaş Duh care vorbise cu Osea, vorbise şi cu Ioan, spunând că biserica din zilele acestea va fi goală şi oarbă, şi că ei Il vor scoate afară din Biserica Lui. Ei nu văd că şi aceste făgăduinţe s-au împlinit deja. Totuşi ei recunosc că ceva trebuie să se întâmple, dar ei nu o înţeleg. Ei nu o înţeleg. Biserica aceasta orbită a Laodiceii are multe lucruri comune cu acei iudei. Ea este bogată, plină de teologie, dar în poziţie duşmănoasă faţă de Biserica adevărată şi a mesajului divin. Vedeţi cât de duşmănoşi erau iudeii împotriva lui Ioan. Vedeţi cât de duşmănoşi erau împotriva lui Isus, deşi El era Acela pe care Il aşteptau.

Eu cred că am avut un defect la curent. Cred că şi înregistrarea s-a întrerupt. Nu? Atunci e bine.

Ei au fost duşmănoşi faţă de mesajul divin.

Ceea ce s-a întâmplat acum, vine din cauză că fiecare din voi este o sursă de căldură. Nu există nici o posibilitate să menţinem temperatura în capelă în astfel de condiţii la gradaţia normală. Fiecare din voi are o temperatură de circa 37°C. Dar voi nu şedeţi doar aşa, ci fiecare din voi emană căldură. Desigur noi am putea îngheţa spaţiul acesta, dar pentru faptul că fiecare emană căldură, aşa ceva nu ar fi posibil.

Deci după cum ştim, iudeii erau duşmănoşi în orbirea lor, dar exact aşa se comportă azi Laodicea. Ei sunt orbi, goi şi nenorociţi, fără ca s-o ştie. In vremea aceasta a bogăţiei, a învăţăturilor teologice, învăţătură multă şi duşmănoşi faţă de mesajul divin. Ei nu vor să aibe nimic comun, ca atunci când Isus din Nazaret era pe pământ.

Motivul pentru care oamenii din timpul lui Noe nu au intrat în corabie era pentru că ei nu au recunoscut mesajul şi nici pe mesager. Singurul motiv pentru care ei au murit atunci era pentru că nu au recunoscut ceasul în care trăiau. Ei nu au înţeles, că Dumnezeu va pedepsi păcatul aşa cum o spusese, că va distruge omenirea de pe suprafaţa pământului. EL o prevestise şi asta era şi părerea Lui. Azi El o face tot aşa cum o şi spune, ca în trecut.

În loc ca oamenii sa-l accepte pe Noe, ei l-au privit ca pe un om sălbatic. Ei nu au crezut că el ar fi un prooroc. Insuşi Isus a vorbit despre zilele lui Noe, când L-au batjocorit şi au râs de El, L-au numit fanatic şi multe altele. Ei nu au recunoscut ceasul lor. Ei nu au recunoscut ziua lor. Ei nu au recunoscut semnul. Ei nu au recunoscut mesajul şi nici pe mesager, ci L-au respins şi L-au batjocorit. Isus a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe …"

Israelul se află în patria sa, totul este la locul lui, iar mesajul se încadrează pe deplin. In ce timp trăim noi atunci, frate? Unde ne aflăm?

Ei nu au recunoscut ziua. Ei nu au înţeles. Acesta este motivul pentru care ei L-au confundat pentru că nu L-au recunoscut. Ca şi astăzi, oamenii au fost orbiţi de dovezi ştiinţifice, sisteme de învăţământ şi seminare teologice. Toate aceste lucruri i-au orbit şi atunci, ca şi astăzi. Astăzi ei sunt din nou orbiţi din aceaşi cauză şi pe baza simplităţii mesajului şi a mesajerului.

Noe nu era nici om de ştiinţă şi nici un om învăţat. El era un fermier sărac şi blând cu un mesaj simplu. Acesta era prea simplu pentru pregătirea lor înaltă. Aşa este şi azi. Dumnezeu face aceste lucruri foarte simple, ca să ajungă la oamenii care-L cred şi se încred în El. Astăzi avem un mesaj cu totul altfel, dar pe acelaşi Dumnezeu. Eu doresc ca să credeţi şi să înţelegeţi că Dumnezeu a vorbit acest mesaj.

Isus a spus că ei au batjocorit pe proorocul Său Noe şi în viitor o vor face la fel, înaintea venirii Sale. Ei vor face acelaşi lucru. Din cauza aceasta s-a înecat faraonul în mare. El nu a recunoscut ziua lui. El nu a înţeles ce se petrece în jurul lui. El a fost atât de cuprins şi de angajat în realizările ştiinţifice ale epocii sale, încât construia oraşe cu munca sclavilor. El a fost prea ocupat pentru a observa unica ocazie pe care o avea. Astfel el a refuzat pe proorocul şi pe trimisul lui Dumnezeu, lăsându-l să se ducă în pustiu. El nu a recunoscut ziua, de aceea a şi plecat tot aşa cum a venit. El nu a înţeles. Dacă el ar fi recunoscut doar Cuvântul făgăduit pentru acel popor!

Dacă comunităţile de azi, ar putea recunoaşte Cuvântul lui Dumnezeu, care a dat poporului lui Dumnezeu făgăduinţa pentru acest timp, atunci nu ar pieri. Dacă America şi-ar aduce aminte de constituţia ei, atunci ei nu ar fi dispuşi să scoată Bibliile din şcoli sau să îndepărteze Numele lui Dumnezeu de pe monezile lor, ci ar aduce

http://www.evanghelia.ro

slavă lui Dumnezeu, încrezându-se în El. Dar ei nu o recunosc. De ce? Pentru că sunt orbi şi goi. Ei nu înţeleg că bărbaţii scumpi şi tineri şi-au lăsat viaţa lor pe câmpul de bătălie, pentru această prioritate. Ei au intrat în uitare şi au devenit praf al pământului.

Unul însă îşi aduce aminte de proorocii care şi-au vărsat sângele ca preţ, pentru ca Evanghelia să ajungă până la noi. Mii de eroi ai credinţei au fost rupţi de lei, au fost aruncaţi în gropi, tăiaţi în două, arşi şi răstigniţi. Dumnezeu recunoaşte acestea. Biserica a uitat de proorocii ei. Ei pretind că nu mai au nevoie de ei. Dumnezeu însă ştie că ei sunt necesari. EL loveşte pe poporul Său cu Cuvântul şi-l îndreaptă. Dar pentru unii, Cuvântul este de modă veche în timpul acesta. Ei n-o recunosc. Din cauza aceasta, ei se află în starea aceasta. Motivul pentru care ei sunt acum orbi şi goi, şi nu o ştiu, constă în faptul că ei nu înţeleg în ce ceas trăim acum. Ei nu observă nimic.

Moise a recunoscut ziua lui, la fel şi chemarea, când a văzut cum se confirmă făgăduinţa Cuvântului pentru timpul respectiv. Atunci el a recunoscut şi a înţeles, ce era şi ce trebuia să facă conform Cuvântului făgăduit. Pe el nu l-a mai deranjat nimic, ce spuneau alţii. El nu s-a ruşinat de mesajul lui, deşi nici un preot, faraon sau autoritate, a fost de acord cu el. El a recunoscut momentul când a văzut lumina, stâlpul de foc, şi a auzit glasul din stâlpul de foc, care i-a vorbit Cuvântul făgăduit pentru timpul acela, zicând: „Eu te-am chemat ca să te duci şi să faci o lucrare." El nu s-a temut de ameninţarea faraonului, ci s-a dus acolo pentru a scoate poporul afară, aşa cum primise făgăduinţa din Cuvântul lui Dumnezeu.

Atunci când a observat că făgăduinţa s-a confirmat, el a pregătit poporul pentru ieşire din Egipt. Când? Când a văzut că făgăduinţa lui Dumnezeu se împlineşte. Gândiţi-vă, cu toată teologia şi cunoştinţa lui, el a fugit de egipteni. Dar atunci după ce a văzut cum se confirmă Cuvântul lui Dumnezeu şi după ce DOMNUL îi vorbise: „Eu sunt Cel ce sunt," lui nu-i mai păsa ce vorbeau oamenii, El nu se mai temea ce ar putea să facă faraonul cu el. El nu se mai temea ce ar putea să facă ceilalţi cu el. El se temea acum numai de Dumnezeu şi de faptul că ar putea înţelege greşit pe Dumnezeu, într-un fel sau altul. De popor şi ce ar putea să spună poporul, el nu se mai temea. El se temea acum numai de Dumnezeu, după ce recunoscuse că are de-a face cu Cuvântul lui Dumnezeu.

El nu putea să înţeleagă că un om ca el poate să fie trimis acolo. Dar după ce a recunoscut cu ajutorul Cuvântului confirmat despre ce este vorba, atunci el nu s-a mai temut de poruncile împăratului. Dacă aţi putea recunoaşte şi voi aceasta! Dacă şi noi am recunoaşte astăzi! Moise a înţeles când a văzut confirmarea Cuvântului. Apoi el a fost pregătit, pentru a prelua ieşirea poporului.

Iov nu a recunoscut imediat că are de-a face cu Dumnezeu. Astfel o veţi păţi şi voi, cât timp Satana vă face să credeţi că Dumnezeu vă va pedepsi prin examenele prin care vă trece. Dar Dumnezeu a vrut să-i arate ceva. Dar Iov a înţeles abia după ce a avut o vedenie ca şi Moise. Atunci când Moise a văzut vedenia, stâlpul de foc înaintea lui, el avea siguranţa şi confirmarea. Iov întreba: „Dacă un om moare, poate el să trăiască din nou?" Aceasta a fost întrebarea lui. „Un pom după ce este tăiat, îi cresc din nou lăstare. O floare după ce se uscă, din rădăcină răsare alta. Dar dacă un om moare, el este întins şi ţeapăn, dacă moare un om, unde este el atunci? Dacă copiii lui ajung oameni onorabili: el nu mai ştie nimic. O, dacă m-ai putea ascunde în împărăţia morţilor, până când se opreşte mânia Ta." El nu putea să înţeleagă, de ce o floare moare şi apoi se trezeşte din nou la viaţă, la fel cum cad frunzele toamna, iar primăvara răsar din nou. El a spus: „Omul se culcă şi moare, dar unde se află el apoi? Eu cred în Dumnezeu, dar ce se întâmplă cu omul?"

Dar într-o zi au apărut trăznete şi fulgere, iar Duhul lui Dumnezeu a venit peste prooroc, iar el a văzut venirea Celui care poate să pună mâna Sa pe omul păcătos, iar Duhul Sfânt va croi un drum. Apoi el a strigat: „Eu ştiu că Răscumpărătorul meu trăieşte! Chiar dacă pielea şi carnea mea, vor fi rupte de tot, totuşi, eu voi vedea pe Dumnezeu!" El a înţeles ce este învierea.

Balaam l-a recunoscut pe înger abia când măgăriţa a vorbit în alte limbi. El nu a putut vedea că i s-a pus un înger în cale. El era un predicator orbit care nu a recunoscut că Dumnezeu vrea să-l oprească, ca el să nu-şi vândă darul pe bani. Abia după ce măgăriţa a vorbit cu glas omenesc, Balaam a recunoscut că un înger i s-a pus în cale pentru a-l opri din planul său.

O, denominaţiuni orbite! Dacă Dumnezeu se poate folosi de o măgăriţă pentru a vorbi într-o limbă pe care nu o cunoaşte, ca să descopere unui predicator că nu se află pe drumul cel bun, atunci El nu se poate folosi de un om ca să facă acelaşi lucru? O, oameni orbiţi!

Dacă Ahab ar fi recunoscut ziua lui, atunci el nu ar fi condamnat pe proorocul Mica care îi adusese Cuvântul făgăduit.

În ziua când Ahab şi Iosafat i-au strâns pe cei 400 de proroci, ei au proorocit toţi la fel. Ei au

http://www.evanghelia.ro

spus: „Du-te acolo Ahab, totul este în ordine. Tu trăieşti doar în păcat, dar ne-ai făcut o denominaţiune mare. Noi suntem un popor mare. Noi avem o slujbă puternică. Noi suntem 400 de preoţi, respectiv prooroci, învăţaţi în Cuvânt şi teologie. Noi ştim totul despre această împrejurare." Dar s-a dovedit curând, că ei nu ştiau totul despre situaţia în care se aflau.

Ilie, care era considerat de generaţia anterioară ca nebun, era de fapt un prooroc adevărat a lui Dumnezeu şi i-a prezis lui Ahab: „Aşa a vorbit DOMNUL: ‚Câinii vor linge sângele tău!'"

Însa preoţii, acei prooroci numiţi de oameni, credeau că ei au făcut totul corect. Ei spuneau: „Tată Ahab, du-te la luptă. DOMNUL este cu tine. Tu ai Scriptura de partea ta, pentru că Dumnezeul lui Israel ne-a dat această ţară. Ţara aparţine lui Israel. Du-te la luptă! DOMNUL este cu tine." Oh!

Iosafat însă care nu se încurcase în păcat ca Ahab, vedea lucrurile puţin altfel. El întreba: „Nu mai există nici un prooroc al DOMNULUI aici?"

Ahab a răspuns: „Mai este unul aici, dar eu nu am relaţii prea bune cu el." Ce a făcut Dumnezeu? EL a lovit din nou pe poporul Său cu un prooroc. „Eu nu am nimic de-a face cu el, pentru că el nu-mi prooroceşte niciodată bine, ci tot numai nenorocire. Doar tu şti că eu sunt un om mare. Eu nu aş fi construit seminarul nostru, dacă nu aş fi un credincios devotat. Eu am aici oameni bine pregătiţi. Eu le-am dat cărţi, Biblii şi tot feluri de cunoştinţe, pentru ca ei să fie în stare să înveţe. Eu ştiu că ei sunt oameni deosebiţi şi iscuţiţi." Dacă Ahab ar fi recunoscut doar, cine este acel Mica, acest bărbat sărăcuţ, fiul lui Jimbla, care stătea înaintea lui şi spunea: „AŞA VORBEŞTE DOMNUL," atunci el nu ar fi făcut niciodată greşeala aceea. Dar el l-a condamnat pe Mica.

O, oameni buni, recunoaşteţi epoca în care trăiţi! Vedeţi ce s-a întâmplat. Vedeţi, ce este o proorocie. Recunoaşteţi ziua în care trăiţi.

Dacă denominaţiunile şi bisericile de azi ar înţelege, de ce sunt condamnate şi de ce membrii lor fug şi iasă afară ca Israelul din Egipt! Dacă denominaţiunile ar înceta să condamne aceste benzi şi le-ar asculta. Voi predicatori, care ascultaţi această bandă, fiţi atenţi! Dacă aţi recunoaşte numai ceasul în care trăiţi! Dacă aţi putea recunoaşte semnul timpului, atunci aţi putea pricepe de ce fug oamenii din denominaţiunile voastre. Duhul DOMNULUI îi cheamă! „Nimeni nu poate veni la Mine," a spus Isus, „dacă nu-l atrage Tatăl." Şi: „Toţi pe care Tatăl Mi-a dat, vor veni la Mine." Observaţi doar pe femeia de la fântână şi pe preot. Ce deosebire constă între ei?

Scrisul de pe perete apare din nou. Ei văd, dar nu înţeleg. Dacă iudeii ar fi recunoscut doar semnul făgăduit a lui Mesia! Ultimul lor prooroc Maleahi, a spus în cap. 3: „Iată, voi trimite pe îngerul Meu înaintea Mea, ca să-Mi pregătească calea." Ei spuneau doar că-L aşteaptă. Ce paralelă cu timpul de azi.

Ei pretind că aşteaptă ceva, ce ar trebui să aibe loc. Toate comunităţile postesc şi se roagă, spunând: „Să ne rugăm şi să ne adunăm. Lucruri puternice trebuie să aibe loc. Noi ştim că trebuie să aibe loc ceva mare; Biserica trebuie pregătită." Pentru aceasta se roagă ei.

Pentru aceasta se rugau şi atunci când s-a ridicat Ioan Botezătorul. Dar el a respins seminarele lor şi lucra altfel cum au învăţat părinţii lor. El venea din pustiu şi nu poseda nici o pregătire, şi nu purta nici „guler întors", aşa cum am spune azi. El s-a ridicat fără teologie. Dar el ştia pe baza făgăduinţei lui Dumnezeu, că el Îl va prezenta pe Mesia. El spunea: „EL este în mijlocul vostru." Ei credeau că el este nebun, pentru că el nu venea din seminarele lor. Scrisul se afla pe perete, iar ei nu o ştiau. Ei pretindeau că aşteaptă pe un astfel de om. El era în mjlocul lor, dar ei nu au recunoscut evenimentul, deşi probabil teoretic îl aşteptau.

Asemănător cu iudeii de atunci, este cu neamurile pământului de azi, pentru că s-a proorocit la fel. Ei au pretins că-L aşteaptă. Dar denominaţiunile din epoca Laodicea sunt la fel de oarbe, cum erau şi acei de atunci. De ce? Pentru că aşa a fost proorocit şi de aceea trebuia să se împlinească.

Dacă Israelul ar fi recunoscut semnul care a fost dat pentru ei, atunci ei ar fi ştiut că timpul pentru venirea lui Moise sosise.

Voi ştiţi că ucenicii L-au întrebat pe Isus: „Cum pot spune cărturarii, că Ilie trebuie să vină mai întâi?"

EL le-a răspuns: „Ilie a venit deja, dar ei nu l-au recunoscut, ci s-au purtat cu el aşa cum au vrut." Ei făcuseră exact ceea ce spusese Scriptura mai înainte.

Dacă ei ar fi recunoscut doar pe acest „fanatic," care condamnase orice făţărnicie. El spunea: „Făţarnicilor, pui de năpârci! Cine v-a învăţat să fugiţi de judecata viitoare? Să nu vă gândiţi în inima voastră: ‚Noi îl avem pe Avraam ca tată', sau ‚Noi avem una sau alta.'" Dar eu vă spun: „Dumnezeu poate să scoată din aceste pietrii, copii lui Avraam."

Să nu vă gândiţi că aveţi consiliul mondial bisericesc de partea voastră şi că aveţi membrii cei mai bine îmbrăcaţi. Dumnezeu este în stare să trezească copii din oameni de pe stradă, din prostituate, beţivi, şi din cei ce

http://www.evanghelia.ro

se joacă la jocuri de noroc, pentru a împlini Cuvântul Său. EL este în stare de aşa ceva, El este încă Dumnezeu.

Despre denominaţiunile oarbe s-a proorocit la fel ca şi despre Israelul orbit, arătându-le starea lor. Eu vă arăt paralela până voi ajunge la punctul unde vreau să ajung. Denominaţiunile epocii Laodicea sunt azi la fel de orbite, cum au fost ei atunci.

Epoca Bisericii Laodicea trebuie să primească un mesaj. Maleahi 4, 5 ne-o spune. Dar ce au aşteptat ei? Ei au spus: „Denominaţiunea noastră va aduce mesajul, dacă nu vine de la noi, de la baptişti, unitarieni, presbiterieni, atunci nu este corect mesajul." Acelaşi lucru l-au făcut şi atunci. Ei nu au recunoscut atunci nimic, deşi se aflau în faţa împlinirii Cuvântului. Isus spunea: „Ei au făcut aşa cum este scris despre ei. Tot aşa va suferi şi Fiul omului din cauza lor. Ei Il vor respinge."

Fiţi însă atenţi. Conform făgăduinţei din Maleahi 4, 5+6, se va întâmpla la fel în zilele neamurilor. Isus a spus că Scriptura întreagă este insuflată de Dumnezeu şi nici cel mai mărunt lucru din Scriptură, nu va rămâne neîmplinit. Este imposibil să oprim Scriptura în împlinirea ei. Totul trebuie să se împlinească. Isus a spus că se va întâmpla, iar aici o vedem şi o trăim.

Ce trebuie restituit acum în zilele de pe urmă? Auziţi fraţilor din toate comunităţile creştine. Serbarea originală a Rusaliilor, aşa cum a fost la început, trebuie restituită din nou. In felul acesta va fi restituirea, înainte ca serbarea trâmbiţelor să răsune pentru Israel. Trebuie să fie restituit totul şi trebuie să existe ceva prin care se înfăptuieşte. Maleahi 4 ultima parte, spune despre întoarcerea copiilor la credinţa părinţilor şi despre restituirea acestei credinţe. Ce s-ar fi întâmplat?

Dacă Israelul ar fi recunoscut pe Mesia a lor, la fel şi semnul făgăduit, atunci ei nu s-ar afla în starea în care se află. De ce ei nu au recunoscut? Este o durere. De ce nu? Fiindcă Dumnezeu a spus că ei nu o vor accepta. Acelaşi Dumnezeu a spus că şi epoca aceasta a Bisericii Laodicea va proceda la fel, iar aici lucrurile se află înaintea lor. Cum ar proceda ei altfel?

Dacă ei ar fi recunoscut doar semnul promis a lui Mesia, semnul Fiului omului! EL a venit sub denumirea de „Fiul omului". În tot timpul de la Rusalii încoace, El poarta în chipul Duhului Sfânt denumirea de „Fiul lui Dumnezeu". În împărăţia de 1000 de ani care urmează, El va fi Fiul lui David! Trei denumiri de Fiu, dar acelaşi Dumnezeu. Fie ca Tată, Fiu sau Duhul Sfânt EL este acelaşi Dumnezeu. Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu şi Fiul lui David de fiecare dată acelaşi Dumnezeu, însă în trei domenii diferite de lucrare.

Deci Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, nu sunt trei dumnezei, ci unul şi acelaşi Dumnezeu în trei forme de descoperiri, trei manifestări ca Tată, Fiu şi Duhul Sfânt. Dar pentru că ei sunt şi azi orbiţi ca şi atunci prin tradiţie, ei nu o recunosc. De ce ei nu o pot vedea? Ei nu o vor vedea niciodată. Gândiţi-vă, aceasta este: „AŞA VORBEŞTE DOMNUL!" Voi întrebaţi: „De ce o mai spui atunci?" Din acelaşi motiv pentru care şi Ioan a spus-o, şi toţi ceilalţi: Undeva mai este cineva, care trebuie să fie scos. Oile lui Dumnezeu, ascultaţi glasul lui Dumnezeu! „Oile Mele ascultă glasul Meu."

Femeia de la fântână a recunoscut ziua ei pe baza semnului lui Mesia. Ea se afla într-o stare rea. Ea nu a vrut să aibe nimic comun cu comunităţile cele vechi şi cu ceea ce făceau. Ei trăiau cum vroiau şi procedau cum vroiau. Ea nu credea aşa ceva. Dar ea ştia că într-o zi va veni Unul. Această fiinţă sărmană era pe drum spre fântână, când a găsit ceea ce căuta. EL îi descoperea taina inimii, şi îi spunea păcatul în care trăia. Atunci ea a spus: „DOAMNE, eu văd că Tu eşti un prooroc." De 400 de ani ei nu mai avuseră nici unul. Ea spunea: „DOAMNE, eu văd că Tu eşti un prooroc. Eu ştiu că Mesia va veni, iar când va veni, El ne va spune despre toate lucrurile."

Isus a răspuns: „EU sunt Acela."

Ea L-a recunoscut şi nu mai avea nici o întrebare. Cum o puteţi dovedi? Totul a fost deja dovedit. „Când va veni Mesia, El va face aceste lucruri." Dacă femeia a putut să recunoască aceasta conform Scripturii, atunci noi nu putem vedea semnul şi lumina serii? Noi ştim când va veni Mesia, El ne va arăta toate lucrurile. EL ne va spune totul."

Isus a spus: „EU sunt cel ce vorbeşte cu tine."

Ea nu a mai pus nici o întrebare, ci s-a dus şi le-a spus oamenilor: „Veniţi să vedeţi, acolo este El!" Ea nu mai avea nici o întrebare. Problema era decisă pentru că ea recunoscuse ziua în care trăia.

Acelaşi lucru era şi cu Natanael, un evreu important. Când a văzut semnele făgăduite a lui Mesia, pe el nu l-a mai interesat faptul ce vor spune preoţii şi ceilalţi. Ce se întâmplase? Preoţii se supăraseră pentru că oamenii părăsiseră comunităţile lor şi se duceau după El. Ei spuneau: „Dacă cineva vizitează adunarea Lui, acela va fi dat afară din comunitate. Noi vă vom arunca afară din denominaţiune."

Aşa este şi azi. „Noi vă vom da afară din organizaţia noastră, dacă veţi participa la adunarea lui."

Vă aduceţi aminte de omul acela orb? Tatăl şi mama lui se temeau şi nu răspundeau la întrebare. Ei se

http://www.evanghelia.ro

temeau pentru că ştiau că oricine se duce să-L vadă pe Isus sau să participe la adunările Lui, va fi excomunicat. Orbul însă a vorbit pentru sine. El a fost orb, iar acum putea să vadă.

Şi eu am fost odată orb, iar acum pot să văd. Eu nu ştiam aceste lucruri, dar ele mi-au fost descoperite prin Duhul. Despărțiți-vă de organizațiile religioase. Lucrările vor avea loc.

„Dacă voi fi înălțat de pe pământ, vă voi atrage pe toți la Mine." Natanael a recunoscut ziua şi a înțeles.

Acelaşi lucru era şi cu Moise. Dovezile erau conform Scripturii, Cuvântul a fost confirmat. Moise ştia că aceasta era făgăduința pentru timpul lui, pentru că era conform făgăduinței, indiferent cât de ciudată părea. El spunea: „Cum pot să le spun că acolo afară în pustiu am văzut o lumină? Cum pot să le spun, că acolo a fost o lumină şi că această lumină mi-a poruncit să mă duc acolo?"

EL a spus: „EU voi fi cu tine, Moise." Dumnezeu nu s-a descoperit în Egipt numai prin semne şi minuni, ci S-a descoperit tuturor, după ce El îi adunase pe toți, confirmând slujba lui Moise înaintea tuturor celor aleşi şi scoşi afară. După ce proorocul îi scosese, lovind acea națiune, şi îi aduse la un loc stabilit, Stâlpul de foc apăruse din nou pe muntele Sinai. Comparați-o cu timpul nostru. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Pentru mine înseamnă mai mult decât viață.

În timp ce eu îmbătrânesc tot mai mult şi văd cum se revarsă debandarea împotriva moralei peste țară, eu privesc înapoi şi văd ce s-a întâmplat. Inima mea sare de bucurie, pentru că ştiu că această îmbrăcăminte pământească se va distruge, iar dincolo mă aşteaptă una care nu se veştejeşte. Eu caut să scot un popor, să-i despart de una şi de alta şi să le arăt conform Scripturii, că Dumnezeu S-a coborât din nou în Stâlpul de foc ca o confirmare pe care au văzut-o sute şi mii de oameni, iar ca dovadă pentru cei ce vor veni după noi, Stâlpul luminii a fost fotografiat.

Desigur că se vor ridica şi imitatori; aşa a fost întotdeauna. Chiar în zilele lui Moise s-au ridicat imitatori şi făceau acelaşi lucru. Dumnezeu a spus: „Desparte-te de ei, Moise. Să nu rămâi în apropierea lor. EU îi voi înghiți." Ei plecaseră astfel din lume. Aşa este şi azi. Priviți doar în jurul vostru; afacerile cu bani şi tot felul de lucruri.

Moise poseda un semn conform Scripturii. El era proorocul cel mare care s-a dus să-i elibereze. Ei au înțeles aceasta; ei au recunoscut semnul. El era împlinirea deplină a făgăduinței date.

Pentru femeia de la fântână, Isus era împlinirea făgăduinței sau tâlcuirea. Isus era tâlcuirea Scripturii. Viața Lui explică toată Scriptura.

Nu vedeți mesajul pentru acest ceas? Puteți să înțelegeți unde ne aflăm? Mesajul din Scriptură vă face de cunoscut în care ceas trăim azi.

Isus le-a spus evreilor: „Dacă ați fi recunoscut ziua, care v-a fost dată!" Intr-o zi El a privit de la Muntele măslinilor şi a spus: „Ierusalime, Ierusalime!" EL plângea. EL privea în jos şi vedea ceva. Eu nu vreau să fac aici o comparație, dar când am văzut acum câteva zile, cam pe la ora 10 dimineața, cum arată biserica, ca o prostituată, atunci am simțit în inima mea cum Duhul Sfânt vărsa lacrimi. „Ierusalime, Ierusalime! De câte ori am vrut să strâng pe copii tăi. Dar tu ce ai făcut? Tu ai omorât pe proorocii pe care Eu i-am trimis la tine. Tu i-ai omorât." La fel răsună mesajul care a fost trimis Bisericii azi, care a fost omorât de dogmele denominațiunilor. Isus a spus: „Dacă ați fi recunoscut ziua voastră! Dar acum este prea târziu, prea târziu." Acelaşi lucru este valabil pentru bisericile de azi.

Eu cred din toată inima că pentru ei nu mai există nici o salvare. Ceea ce credeți voi este părerea voastră, aceasta este a mea. Voi nu trebuie să fiți de acord cu părerea mea, dar eu cred că pentru ei de 5-6 ani nu mai există nici o salvare. Vă aduceți aminte de Chicago. Observați numai ce s-a întâmplat de atunci şi ce se întâmplă în continuare. Gândiți-vă că numele meu stă scris acolo. Este: „AŞA VORBEŞTE DOMNUL." Vedeți numai dacă biserica nu a mers de atunci tot în jos.

Gândiți-vă la vedenia din 1933 în care s-a arătat cum se vor purta femeile în aceste zile, cum trebuia să fie sfârşitul lui Musolini, ce sfârşit tainic trebuia să aibe Hitler, cum cele trei „isme" se vor revărsa în comunism, cum vor fi construite maşinile sub formă de ou, cum femeile vor purta aceleaşi haine ca şi bărbații, chiar şi lenjeria, până când vor fi acoperite doar cu o frunză de smochin, la fel purtarea imorală de azi. Vedeți ce au făcut? Lucrurile stau direct în fața voastră.

Dacă femeile creştine ar recunoaşte, că numai un duh imoral al Satanei este peste ele, când le îndeamnă să-şi taie părul! Numai Satana face aşa ceva. Este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca şi atunci în grădina Eden. Ce fac ele? Dacă ele ar putea recunoaşte numai! Ele spun: „O, asta spune numai predicatorul acesta demodat." Eu nu sunt aşa ceva. Nu eu vă spun ce trebuie să faceți. Eu citesc doar din Cuvânt. Doar dacă ele ar putea recunoaşte, că Satana stă în spatele acelor lucruri.

http://www.evanghelia.ro

Ei se numesc creştini. Isus a spus: „De ce Mă numiţi ‚DOAMNE, DOAMNE!' şi nu faceţi ceea ce vă spun?"

Ei nu pot fi creştini. Eu nu sunt judecătorul lor, eu spun doar ceea ce spune Cuvântul. „De ce Mă numiţi: ‚DOAMNE, DOAMNE!' şi totuşi, nu faceţi ceea ce vă spun Eu?" Cuvântul întreg este doar descoperirea lui Isus Hristos. „De ce Mă numiţi însă ‚DOAMNE, DOAMNE!'?"

Dacă ele ar putea recunoaşte, că Satana este un duh imoral.

În ceea ce le priveşte pe femeile dezbracate, eu găsesc Jeffersonville, Indiana, un loc foarte vulgar, cel mai vulgar pe care l-am văzut vreodată în viaţa mea. Am fost în Hollywood, am fost în lumea întreagă şi am văzut tot feluri de stricăciuni imorale. Eu le-am văzut în Paris, la fel şi în Anglia, unde starea este mai gravă ca oriunde.

Eu cred că Anglia se va scufunda într-o zi în ocean; asta o merită. Obiceiuri murdare, o groapă a urâciunilor lumii. Un popor care tăgăduieşte Scriptura aşa de grav, cum nu am văzut în viaţa mea. Ea a ajuns în starea aceasta pentru că a refuzat adevărul.

Billy Graham spunea că a trebuit să scoată pe soţia lui dintr-un parc în Anglia, din cauza raporturilor sexuale între bărbaţi şi femei, băieţi şi fete; şi asta în public. Această ţară a ajuns o groapă a urâciunilor. Acelaşi lucru se potriveşte Franţei şi a întregii lumi. Statele Unite sunt în frunte.

Priviţi-i azi! Ele îşi taie părul şi poartă pantaloni scurţi şi lungi, fumează şi se numesc totuşi creştine. Nu înţelegi, soră? Scuzaţi-mă, surorile mele nu fac aşa ceva. Nu înţelegeţi că Satana stă în spatele acestor lucruri?

Dar ca şi iudeii atunci, nu veţi crede Cuvântul confirmat, chiar dacă vă va fi dovedit. Voi vă ţineţi de datinele dogmelor voastre, care vă admit orice. Voi vorbiţi în limbi, săriţi în sus şi în jos, cântaţi în Duh şi vă tăiaţi părul. Puteţi să vă închipuiţi ca un creştin să facă asemenea lucruri? Eu am văzut draci şi meşteri în vrăjitorie cum au vorbit în alte limbi şi au tâlcuit-o, cum săreau în sus şi în jos, dansau în Duh şi au băut sânge dintr-un craniu omenesc, blestemând Numele lui Isus Hristos.

Voi spuneţi: „Eu fac parte dintr-o comunitate. Aleluiah! Slavă lui Dumnezeu!" Din ce faceţi parte? Biserica constă din Cuvânt, iar Cuvântul spune că este o ruşine să faci astfel de lucruri.

Voi farisei orbi, îi conduceţi pe aceşti copii săraci în iad, pentru că vă temeţi de salarul vostru, ca să nu vă dea afară din denominaţiunea voastră dacă aţi începe cu aşa ceva. Să vă fie ruşine, făţarnicilor! Voi vedeţi că vă bate ceasul, dar voi totuşi vă întoarceţi de la Cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradiţiilor voastre. Cum puteţi să mai îndrăzniţi, voi care sunteţi orbiţi?

Nu spune Biblia că sunteţi orbi? Biblia o spune. Sunteţi orbi, săraci şi goi, fără ca s-o ştiţi, chiar dacă vă sprijiniţi cu gândul că aţi fi cea mai mare biserică din oraş, făcând una şi alta. Biblia spune că sunteţi aşa de săraci cum nu se poate mai clar, chiar şi orbi pe deasupra. EL stă încă înaintea uşii şi încearcă să vă dăruiască alifie pentru ochi, dar voi nu o primiţi. Prin aceasta voi împliniţi Scriptura.

Ce fel de zi este aceasta în care trăiţi, oameni buni? Recunoaşteţi ceasul, recunoaşteţi semnul?

Dacă femeile acestea ar putea recunoaşte că este Satana! El este un drac religios care se ridică în numele religiei. Asta a făcut-o întodeauna. El a venit la fiecare prooroc, la fiecare sfânt, şi la DOMNUL Isus a venit ca o persoană religioasă. Biblia spune că în timpul de pe urmă, falsul va fi aşa de aproape de autentic, încât şi cei aleşi din această biserică penticostală ar fi înşelaţi, dacă ar fi cu putinţă.

Vor fi foarte puţini, pentru că Isus a spus: „Poarta e strâmtă, şi calea e îngustă, care duce la viaţă şi puţini sunt cei ce-l găsesc." "„Cum a fost în zilele lui Noe," (când au fost salvate numai opt suflete), „aşa va fi şi în zilele Fiul omului." Gândiţi-vă asupra acestor lucruri. In ce zi trăim azi? Recunoaşteţi ceasul şi ziua? Eu v-am reţinut mult timp, dar mai am nevoie de câteva minute.

El îi îndeamnă ca ele să-şi taie părul. Oh, ele spun: „Biserica noastră nu pune preţ pe aşa ceva." Ştiţi de ce? Pentru că sunt orbi! „Nu este nimic rău dacă îşi taie părul." Biblia însă spune că totuşi este! Este necinstit chiar, dacă o femeie se roagă cu părul tăiat. Este scris: „O femeie ar trebui să fie acoperită." Biblia spune că părul i-a fost dat ca învelitoare. Nu o pălărie, ci părul ei!

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi spus: „Eu îmi scot pălăria", în loc să-şi scoată încălţămintea? Asta nu s-ar fi putut. Dumnezeu a spus „încălţămintea", şi El asta a vrut. Tot aşa a spus El „părul" nu „pălăria"! Slavă lui Dumnezeu! Asta I-a plăcut, de asta sunt sigur. Slavă lui Dumnezeu! EL spune exact ceea ce doreşte de la noi. Biblia nu admite nici o tâlcuire proprie. Biblia nu se lasă croită la măsura unei denominaţiuni. Ea zice exact ceea ce zice El, iar El ne-o tâlcuieşte.

Poate spuneţi: „Eu ştiu despre o femeie, care …" Mi-e indiferent ceea ce ştiţi; eu ştiu ceea cea spus Dumnezeu despre asta. Voi trebuie să vă potriviţi după Cuvânt!

Dacă doamnele ar putea recunoaşte ce este. O, dacă ai putea recunoaşte femeie, nu doamnă.

http://www.evanghelia.ro

Când am venit din restaurantul „Blue Boar" am văzut la o crâşmă de bere, cred că era pe „Fifth Street", o firmă pe care era scris: „Mese pentru doamne." Eu m-am oprit şi am zis: „Tu nu ai avut niciodată o masă. O doamnă nu merge niciodată într-un astfel de loc. Poate o femeie, dar nu o doamnă."

Ştiţi voi, că păcatul de la începutul lumii a venit prin imoralitatea unei femei? Ştiţi voi, că lucrurile vor sfârşi tot aşa, adică prin stricăciunea unei femei? Biserica este prezentată ca o femeie. Vorbit spiritual, femeia este femeia, aşa cum şi Mireasa este de genul feminin.

Stricăciunea Bisericii este un fapt real. Observaţi vedeniile şi toate celelalte lucruri. Chiar şi în vedenii, Dumnezeu ni le-a arătat. Vedenia aceea este adevărată. Voi oameni buni, care ascultaţi aceste benzi. Eu mi-am pus Biblia pe inimă. Cei prezenţi au văzut-o. Eu am văzut-o! Cel Atotputernic ştie că acesta este adevărul. Până acuma nu am ştiut un lucru! Ea este goală şi nu o ştie. Ea a avut un timp minunat. Aşa a fost. Dar când a apărut Mireasa, atunci totul a fost altfel. Alfa şi Omega!

Satana stă în spatele acestor lucruri. Ei procedează ca şi iudeii atunci, când se întâlnesc cu Cuvântul. Isus a spus către ucenicii Lui: „Cercetaţi Scripturile. Voi vă miraţi de Mine şi de slujba Mea. Cercetaţi Scriptura, pentru că voi credeţi că în Scriptură găsiţi viaţa, iar aceasta mărturiseşte despre Mine. Biblia vă spune care este mesajul Meu. Dacă nu puteţi să Mă credeţi, atunci credeţi cuvintelor pe care vă explică Dumnezeu!

Dar ei au spus: „Noi nu vrem ca acesta să domnească peste noi. Noi avem pe preoţii noştri, etc. Faceţi numai aşa mai departe! Mai mult nu pot să vă spun. Este deja târziu. Ei ascultă de tradiţiile denominaţiunilor lor şi spun: „Totul este în ordine." Voi credeţi cuvintele oamenilor mai mult decât Cuvântul lui Dumnezeu!

Ei nu înţeleg că 2 Timotei 3, 1-7 se împlineşte, unde este scris:

„Să ştii că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroşi, trufaşi, hulitori, neascultători de părinţi, nemulţumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecaţi, clevetitori, neînfrânaţi, neîmblânziţi, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfaţi; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceştia. Sunt unii printre ei care se vâră prin case, şi momesc pe femeile uşuratice îngreuiate de păcate şi frământate de felurite pofte, care învaţă întodeauna şi nu pot ajunge niciodată la deplina cunoştiinţă a adevărului." Ei nu vor ajunge niciodată. Dumnezeu a spus-o. O, farisei orbi, nu o puteţi vedea! Eu nu sunt supărat. Eu bat doar cuiul şi îl prind bine. Nici biserica nu o cunoaşte. Femeile nu o înţeleg. Ele sunt femei nechibzuite care sunt purtate de tot felul de dorinţe, din Hollywood şi de tot felul. Ele îşi taie părul, poartă short şi make-up, tot ce nu este folositor pentru un copil a lui Dumnezeu. Ştiţi voi că femeile din zilele de pe urmă vor juca un rol important? Ştiţi voi că Biblia spune despre acelea care vor scăpa de condamnarea cea mare, că ele vor sta înaintea DOMNULUI ca o crenguţă scumpă? Dacă va fi în voia DOMNULUI voi arăta, cum gândeşte Dumnezeu despre o femeie care a scăpat de condamnarea acestui timp. EL spune că ea va fi minunată.

Cu câteva zile în urmă, am auzit un grup de fete, pe jumătate dezbrăcate, ale căror morală era mai joasă ca a unei cătele, cum îşi băteau joc de o femeie bătrână, care purta o haină lungă. Ascultaţi voi femei perverse: ea posedă ceva despre care voi habar n-aveţi, ea are o morală. Voi nici nu ştiţi ce este aşa ceva. Voi aţi pierdut-o pe a voastră deja în leagăn. Voi nici nu mai puteţi deosebi binele de rău. Dar ea poate, ea are ceva ascuns în inima ei, despre care voi nu ştiţi nimic. Voi aţi pierdut această deosebire, şi nu o mai puteţi găsi. Voi o numiţi „de modă veche." Dar ea ştie ceva, despre care voi nu aveţi nici o idee. Ea poartă în inima ei o bogăţie ascunsă a moralei, despre care voi nu ştiţi nimic. Dar mama voastră aşa v-a crescut, iar predicatorul vostru o admite. Asta arată unde stă chiar el. Predica aceasta se referă şi la el. Unde vă aflaţi?

Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească, chiar aşa se şi întâmplă.

Aşa cum s-au împotrivit Iane şi Iambre lui Moise, aşa se întâmplă şi acum. El nu a vorbit aici despre baptişti şi metodişti, nu este vorba despre ei. Dar aşa cum Iane şi Iambre sau împotrivit lui Moise şi Aaron, aşa vor încerca şi ei bărbaţi cu mintea stricată, în ce priveşte adevărul în loc ca ei să se întoarcă la Scriptură, ei se ancorează tot mai mult în dogme şi doctrine bisericeşti. Iane şi Iambre puteau demonstra aceleaşi lucrări ca şi Moise. Vedeţi paralela? Ca Iane şi Iambre, care s-au ridicat împotriva lui Moise, aşa lucrează unii oameni cu mintea stricată împotriva adevărului. Ei se împotrivesc adevărului, nu-l suferă în jurul lor, nu doresc să aibe parte de el, nu vor să aibe de-a face cu adevărul. Dar acolo este scris: „Nebunia lor va fi arătată." Atunci când Mireasa îşi va prelua locul şi va fi ridicată spre cer, atunci se va descoperi, să nu vă îngrijoraţi. Va fi ca şi atunci, când Moise şi copii lui Israel au fost scoşi din Egipt, iar egiptenii au pierit în mare.

Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească, pentru că a fost însuflată de Dumnezeu.

Atunci când L-au acuzat că El s-ar da drept Dumnezeu, atunci El a răspuns: „Nu scrie în legea voastră: ‚Voi

http://www.evanghelia.ro

sunteți dumnezei?' Dacă Scriptura numeşte pe acei, cărora s-a adresat Cuvântul lui Dumnezeu, deja dumnezei, atunci cum puteți să Mă acuzați de hulă, pentru că am spus: ‚EU sunt Fiul lui Dumnezeu'?" Toate aceste Scripturi trebuie descoperite, trebuie să se împlinească. Ei erau aşa de orbi, aşa de pătrunşi de cuvântul oamenilor, în loc de Cuvântul lui Dumnezeu. Din acelaşi motiv şi femeile se poartă în felul acesta. De aceea şi predicatorii procedează astfel. Ei sunt supuşi unui episcop, în loc să se apropie de Isus. Lor le este gândul la punga cu bani şi la o mulțime de ascultători.

Constatați odată pentru voi, dacă eu sunt popular. Dacă nu i-am socoti pe acei care au venit din afara oraşului Jeffersonville, azi aici în capelă, şi am număra numai pe cei din oraş, atunci ar rămâne o jumătate de duzină, cărora le-aş putea predica. Ce înseamnă aceasta? Biserica este formată din oameni din toată țară: din New-York, Boston, Maine, Georgia, Alabama şi de pretutindeni. Ei se adună aici din toată țara. Amin. „Va fi lumină spre seară."

Ceilalți nu pot vedea lumina serii; asta este. Ei nu o văd. Ei sunt prea orbi pentru aceasta. Asta o spune Biblia.

Rusia şi-a găsit importanța ştiințifică în lume abia acum 40 de ani. Inaintea primului război mondial, nimeni nu a băgat Rusia în seamă. Ei au fost socotiți a fi capete tari, siberieni bărboşi, care nu ar putea deosebi dreapta de stânga. Desigur. Rusia însă şi-a recunoscut locul. Asta aşa a trebuit să fie, pentru ca Scriptura să se împlinească. Voi cunoaşteți proorocia mea în care am prezis ce se va întâmpla, adică cum se vor uni toți. Acum ei sunt cu rachetele în fruntea ştiinței în lume. Noi suntem mult în urma lor. Lumea întreagă este în urma lor. Rusia îşi afirmă locul. Ei au dovedit că şi ei au minte.

Fiți atenți: omul are încă cele cinci simțuri ca şi acum 6000 de ani. Cu aceste simțuri el locuieşte în această casă pământească şi slujeşte pe Dumnezeu. In ultimii 75 de ani însă, el s-a ridicat de la căruța cu cai până la astronauți. De ce? Pentru că s-a dezlegat de credința lui în Dumnezeu şi s-a îndreptat spre capacitățile sale de om şi a minții sale. Ați observat asta? El nu se mai încrede în Dumnezeu, ci numai în sine.

Omul a ajuns în starea cum a spus-o o femeie din Washington. Care era numele ei? Murray. Ea a spus: „Atâta timp cât avem o armată şi o flotă de război, nu avem nevoie de bătrânul Iehova!" Eu nu dau nimic pe ceea ce avem. Eu am nevoie de Iehova şi de altceva nimic. Marina şi armata vor trece dar Iehova rămâne în veci! Atâta timp cât eu sunt o parte din El şi din Fiul Lui, voi trăi cu El în vecinicie. Nu pe baza chemării sau a alegerii mele, ci pe baza alegerii Sale. Amin şi Amin! Eu nu am nimic de făcut. EL este Acela! Lăsați-mă să-L am, sau să mor! Națiuni întregi apar şi dispar, dar Iehova va rămâne. Asta a făcut-o în toate timpurile. Roma, Egiptul, şi toate acele împărății s-au prăpădit, dar El rămâne Iehova. Aleluia! Eu simt apropierea Lui!

Rusia s-a ridicat fiindcă trebuia să se ridice. Tot aşa trebuie să se întoarcă Israelul în țara lui. Dumnezeu trebuia sa-i1 forțeze pe israeliți ca să se întoarcă în țara lor, ca trâmbițele să poată răsuna. Rusia a fost împinsă în comunism de Dumnezeu, pentru ca această țară să împlinească ceea ce a fost proorocit despre ea.

Atâta timp cât omul cu cele cinci simțuri ale lui s-a încrezut în Dumnezeu, el avea căruța cu cai. In ultimi 70 de ani, omul a încetat să se mai încreadă în Dumnezeu. Atunci când a fost semnată constituția SUA, ei s-au referit la Dumnezeu în toate actele. Astăzi nu mai este pomenit Numele Lui nici în adunările lor. Desigur! Ei se bazează pe standardul ştiinței lor şi la progresul lor. Este o societate fără Dumnezeu. Desigur! Toată lumea este atrasă în necunoştința aceasta despre Biblie. Toată lumea s-a îndepărtat de Dumnezeu, nu numai comuniştii. Dar gândiți-vă numai; deşi ei posedă seminare, denominațiuni şi biserici, totuşi Dumnezeu a promis ca Cuvântul Său profetic va răsuna pentru ca Mireasa să fie scoasă afară, aşa cum El a proorocit. Conform făgăduinței Lui, El i-a scos afară de acolo.

Ei se bazează pe inteligența şi ştiința lor. Omul l-a împins pe Dumnezeu la o parte, în care s-a încrezut odată. Statele Unite L-au împins la o parte. Chiar şi din şcoli L-au împins afară, ca să nu afle nimic copiii noştri despre El. Ei L-au scos afară din şcoli. Acum vor să îndepărteze şi fraza: „Noi ne încredem în Dumnezeu," de pe bancnotele dolarilor. Fraza: „O națiune sub Dumnezeu," la fel, nu va mai apare la jurământul militar. Ei vor să şteargă fraza.

Ei s-au îndreptat spre simțurile şi gândurile lor. Mintea oamenilor nu s-a schimbat deloc în ultimii 75 de ani, el este încă acelaşi om cum l-a creat Dumnezeu de la început. Dar voi puteți înțelege unde am ajuns acum în zilele de pe urmă? Chiar şi biserica s-a îndepărtat de Dumnezeu şi se încrede în seminarele lor, în experiența lor, în loc ca să se încreadă în Cuvânt. Ea nu-L vrea în adunările şi în şcolile lor.

Israelul a recunoscut că în ultimii 25 de ani a fost readus în patria sa, conform făgăduinței. Ei nici nu ştiu cum s-a întâmplat acest lucru. Ei au trebuit să sufere mult, chiar şi moartea de martiri sub trâmbițe, dar ei sunt iarăşi în patria lor fără să ştie de ce.

http://www.evanghelia.ro

De ce s-a trezit Rusia? De ce s-au trezit naţiunile? De ce omul a ajuns la lucruri pe care oamenii de ştiinţă le-au considerat acum 300 de ani ca imposibile? Atunci a încercat un om de ştiinţă francez să dovedească cu o minge în viteză mare, că atracţia pământească s-ar desfiinţa, dacă un obiect ar ajunge viteza de 50 km/h. El a pus greutatea bilei în relaţia cu corpul său. Astăzi ei au reuşit să ajungă la o viteză de 25000 km/h şi încearcă să o mai mărească. Ei au ajuns acum la această concluzie. De ce? Pentru că aşa trebuie să fie.

Stânca pe care stătea Biserica era Isus Hristos. Indiferent ce spuneau alţii, Biserica s-a ţinut de Cuvânt în timpul lui Luther, Wesley şi până în timpul cel mai apropiat, la mesajul zilei. Dar acum s-au îndreptat spre tradiţiile lor. De ce au făcut-o?

În ultimii 25 de ani, Israelul a recunoscut ca a avut un motiv pentru care ei se află din nou în patria lor. Lucrurile astea au fost proorocite, anume că ei vor fi iarăşi în patria lor. Da, a fost proorocit, că ei vor fi strânşi din nou. Osea a spus-o. Noi am citit acum la începutul serviciului divin. Dumnezeu să ne ajute să înţelegem.

În acelaţi timp, Mireasa a recunoscut lumina serii a început sa recunoască. Penticostalii flămânzi au început să înţeleagă că organizaţiile nu posedă ceea ce ei şi-au dorit. Ei sunt aşa de diferiţi şi dezbinaţi. Vedeţi, acum este timpul de luare la cunoştinţă. Voi trebuie să recunoaşteţi şi să deosebiţi. Lumea a aflat, naţiunile şi-au dat seama. Ştiinţa a recunoscut. Chiar şi Satana a recunoscut că acesta este timpul în care poate să aducă femeile la cădere, să împingă biserica la cădere şi să-i distrugă pe oameni. Asta o ştie şi el. Dar Dumnezeu ştie că pe pământ este un popor care a fost ales dinainte pentru viaţă vecinică. EL a ştiut că acesta este timpul potrivit de a trimite mesajul Său, şi El a făcut-o. Oamenii au recunoscut ceasul. Mireasa a recunoscut lumina serii.

Dacă Sodoma ar fi recunoscut timpul său, când doi mesageri ca Billy Graham şi Oral Roberts au venit acolo!

Un oarecare răufăcător a prezentat părţi dintr-o predică de pe bandă la Phoenix, ca să arate că eu mă contrazic unde am spus: „Eu trebuie să fiu botezat în Numele lui Isus." Apoi a adăugat: „Ascultaţi ce spune acum," şi se referea la locul unde povesteam despre Africa, cum botezau ei acolo de trei ori în faţă şi de trei ori înapoi. El pretindea că eu aş fi spus: „Nu este nici o deosebire." Vedeţi, el nu a lăsat să meargă toată banda, ci a scos numai această parte din această bandă. Aşa ceva se poate pedepsi, pentru că aceste benzi sunt protejate de lege. Nimeni nu are dreptul să le falsifice. Asta n-ar trebui să o facă nimeni. Dacă totuşi cineva o face, ar putea fi acuzat. Dar facem noi aşa ceva? Nu! EL a spus: „Lasă-i!" Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut ce se va întâmpla. Să fiţi atenţi la omul acesta.

În acelaţi timp, Mireasa a recunoscut lumina serii. Daca Sodoma ar fi recunoscut ceasul ei.

Acelaşi om a pus din nou banda şi a spus: „Priviţi aici voi penticostali şi baptişti: acest om, proorocul fals William Branham, a spus că Oral Roberts şi Billy Graham ar fi fost în Sodoma." Apoi a stopat banda. Asta a fost. El nu a derulat-o mai departe unde spune că ei au fost mesageri pentru Sodoma. Ei nu au fost în Sodoma de pe vremuri, ci sunt mesageri pentru Sodoma de azi. Oricine ştie că eu am spus-o în felul acesta. Ascultaţi-vă banda de acasă. Cine adaugă sau scoate un cuvânt, partea lui îi va fi scoasă. Dacă acesta este Cuvântul DOMNULUI, atunci să-l lăsăm aşa.

Dacă Sodoma şi-ar fi recunoscut mesagerul, atunci ar mai sta şi azi în picioare. Asta a spus-o DOMNUL Isus. Dacă ei ar fi recunoscut ziua ca şi Avraam. Avraam ştia că fiul cel făgăduit va veni. Dar el mai ştia că în el trebuie să aibe loc o transformare, pentru că el şi Sara erau prea bătrâni. Dar după ce s-a întâlnit cu Acela care a cunoscut gândurile Sarei în timp ce se afla în spatele cortului, atunci el a recunoscut ceasul în care trăia. El a spus: „DOMNUL meu! Trebuie să vă aducem ceva pentru spălarea picioarelor." Ei au mâncat. Avraam spunea: „Te rog să rămâi un pic." „O, DOAMNE!" a fost DOMNUL Elohim. El a recunoscut că Dumnezeu vorbeşte cu el dintr-un trup omenesc. El a recunoscut semnul Lui şi a fost binecuvântat de DOMNUL. Sodoma nu a recunoscut ziua ei şi a fost arsă de foc. Isus a spus: „Cum a fost în zilele acelea, va fi din nou când Fiul Omului se va descoperi."

Biserica nu şi-a recunoscut ziua. Aşa cum Israelul a fost forţat să se întoarcă în Palestina, tot aşa şi comunităţile denominaţionale vor fi forţate de a intra în Conciliul mondial al bisericilor. De ce? Pentru că ei nu au recunoscut ceasul. Oameni buni, ieşiţi afară de acolo! Să nu luaţi parte de păcatele lor! Fugiţi din pricina vieţii voastre, altfel veţi fi prinşi de semnul fiarei şi nu veţi putea face nimic împotriva ei. Atunci cel necurat va rămâne şi în continuare necurat. Dar acela care este sfânt (nu care va fi sfânt, ci care este sfânt), se va sfinţi şi în continuare. O femeie cu părul scurt nu poate fi sfântă. Pentru unii este greu de crezut, dar asta este Sfânta Scriptură. Biblia spune că prin aceasta ea îşi necinsteşte capul care este soţul ei. Capul lui este Hristos, astfel ea necinsteşte pe Hristos. Poate ea să fie necinstită fără să fie necurată? Atunci cea cu părul scurt va avea şi în

http://www.evanghelia.ro

continuare păr scurt, iar dacă ea poartă short, ea va purta şi în continuare short. Cel ce tăgăduieşte Cuvântul, îl va tăgădui şi în continuare. Dar cel sfânt va fi şi în continuare sfânt. Cel drept va fi şi în continuare drept. Cuvântul cel drept s-a descoperit în Fiul lui Dumnezeu. Recunoaşteţi! EL va fi sfânt şi drept şi în continuare. Desigur!

Biserica nu a recunoscut ziua ei ca şi iudeii, care nu ştiu cum au ajuns în patria lor. Ei au fost aduşi acolo fără contribuţia lor. Prin ce? Puterea statală i-a adus la locul lor. Eu voi spune acum ceva: „Puterea statală a adus Israelul în patria sa." Puterea statală va aduce biserica în Conciliul mondial al bisericilor. Dar puterea lui Dumnezeu îi va aduce pe oameni în Mireasa Sa. Lumea te forţează aici şi dincolo, dar Dumnezeu te forţează în sus. Duhul lui Dumnezeu, din care există Cuvântul lui Dumnezeu, îi va aduce în starea lor! „Cuvintele Mele sunt Duh şi viaţă!" asta va aduce pe Mireasă în starea ei, iar ea îşi va ocupa poziţia în Cuvânt. Atunci ea este în Hristos. Nici o putere statală nu a făcut aşa ceva, deşi aceasta a adus pe Israelul în patria sa. Puterile statale a bisericilor vor forţa orice organizaţie religioasă în Conciliul mondial. Dar puterea lui Dumnezeu va ridica Mireasa în slavă.

Oameni dragi, recunoaşteţi ziua voastră pe baza avertismentului lui Isus, şi anume la semnul Sodomei şi a stării bisericii de azi.

Vedeţi, ce urma să se întâmple în timpul acesta conform Cuvântului Său? Ascultaţi acum bine. Semnul Sodomei urma să se întâmple în zilele noastre, un semn ca la Avraam cel chemat afară, care a primit semnul cu o zi înaintea distrugerii Sodomei. Tot ce a fost proorocit, se va întâmpla acum. Observaţi ziua în care trăiţi! Ne-am referit în continuu la aceasta.

EL a promis că vă trimite lumina cerească, pentru ca sămânţa Cuvântului care urma să fie semănată pentru timpul acesta, să ajungă la coacere. Sămânţa este aici înăuntru. Sămânţa este Biblia. De ce? Pentru că Isus a zis că sămânţa pe care a semănat-o semănătorul, este Cuvântul. Inainte de seceriş, indiferent dacă ai semănat personal, sămânţa are nevoie de lumină şi căldură pentru ca holda să coacă. Altfel se strică şi dispare. Dar dacă sămânţa este pusă în pământ bun şi primeşte lumină de la soare, aceasta trebuie să se coacă. EL a promis că în zilele de pe urmă, spre seara,1 va răsări soarele pentru ca sămânţa să ajungă la coacere. Sămânţa a fost semănată prin predicare. Acum Fiul lui Dumnezeu aduce această sămânţă la desăvârşire confirmând-o şi îi permite să se afirme ca sămânţa adevărată. Înţelegeţi aceasta? Recunoaşteţi ziua voastră!

Eu ajung acum la încheiere, pentru că este timp.

Cei bogaţi şi orbiţi din Laodicea vor scoate Cuvântul din mijlocul lor. Au făcut-o? EL a spus că o vor face. Proorocii din Vechiul Testament au fost trimişi ca să confirme Cuvântul în timpul lor pentru ca oamenii care au fost aleşi dinainte s-o recunoască în timpul lor. Astfel a recunoscut-o femeia de la fântână, Natanael, orbul Bartimeu, Petru şi toţi ceilalţi. EL era Cuvântul şi împlinirea acestuia. „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeţi; dar dacă le fac, atunci să credeţi, dacă nu pe Mine, atunci cel puţin aceste lucrări. Ele vă spun cine sunt Eu." Înţelegeţi aceasta? Să nu pierdeţi ocazia acestei zile! Bărbaţii şi femeile din trecut au recunoscut, ei au intrat şi au fost siguri.

De ce nu înţeleg penticostalii ziua lor? Recunoaşteţi ziua că a sosit timpul serii. Acest timp a venit pentru ca venirea lui Isus să se confirme. Noi suntem la sfârşit! Recunoaşteţi ziua.

Eu ştiu că v-am reţinut mult timp. Acum este ora 12.00. Dar eu doresc această hrană. Ea este viaţă pentru credincioşi. Recunoaşteţi timpul în care trăiţi şi semnul timpului.

Înţelegeţi unde a ajuns totul: Israelul, biserica cea imorală, la fel şi Mireasa. Ce nu s-a împlinit încă şi ce se va întâmpla ca următorul eveniment? Lucrarea Miresei! Desigur, fiecare comunitate priveşte în viitor spre un eveniment puternic. Penticostalii zic: „Slavă lui Dumnezeu că va veni o zi când vom face una şi alta." Vedeţi ei mărturisesc şi cred aşa ceva.

Este ca şi cu Caiafa care a spus odată: „Este mai bine ca un singur om să moară pentru popor." Biblia ne spune că el a fost atunci un mare preot şi din cauza aceasta a spus-o. El a proorocit, dar fără ca să ştie ce spune. Dar a cunoscut el prin această „proorocie" adevărul, când a dat pe DOMNUL său la moarte, a cărui mare preot era el? Exact aşa este şi azi. Ei aşteaptă să vină un timp minunat pentru ei.

Doar eu mă duc şi la conferinţele creştinilor comerciali. Ei spun: „Slavă lui Dumnezeu!" Predicatorii se ridică şi pun oamenii în euforie şi speranţă spunând: „Va veni o trezire mare. Mâna DOMNULUI va veni peste acest pământ." Oamenii trăiesc cu speranţa, fără să înţeleagă că în timpul trâmbiţelor se întâmplă aceasta în legătură cu Israelul. De ce o fac ei? Pentru că ei sunt creştini după mărturisire şi totuşi nu posedă nici o cunoştinţă. Nici Caiafa n-a înţeles ce face. Tot aşa nici ei nu-şi dau seama că ei resping mesajul, care a fost trimis la ei. Amin. Noi am cercetat Scriptura zi cu zi, săptămână cu săptămână, şi o vom face şi-n continuare,

http://www.evanghelia.ro

până când se va dovedi fiecare parte un adevăr netăgăduit. Isus a spus, dacă cei orbi nu pot primi adevărul, atunci să-i lăsăm în pace. „Dacă un orb călăuzeşte pe un alt orb, atunci cad amândoi în groapă." Eu nu ştiu când şi unde, dar eu ştiu că va veni.

Ştiţi, acum înţeleg de ce Satana voia să mă oprească. Ieri m-am simţit foarte rău. Nu primisem nici un Cuvânt din partea DOMNULUI, deşi am făcut tot ce am putut. Mâncasem porumb care nu mi-a făcut bine la stomac. Am fost aşa de bolnav, încât abia am putut să mă scol şi mă gândeam: „Ce ar putea fi din lumea aceasta? Eu mă duc acum acolo şi nu ştiu ce să spun. DOAMNE, mie nu-mi trece nici un text biblic prin cap pe care l-aş putea nota. Eu nu ştiu absolut nimic." Pur şi simplu nu ştiam ce să fac. Dar după ce primisem mesajul, Satana îmi spunea în continuu: „Tu te simţi rău. Tu ai dureri de cap. Tu eşti bolnav. Tu nu poţi să te duci şi să te prezinţi acolo. Totul va fi aşa şi aşa."

Eu îmi aduc aminte de o poveste a unui om din Anglia. El a fost doar un om obişnuit. Atunci domnea un rege în palatul său. El avea să trimită un mesaj urgent despre duşman. Astfel a vorbit cu acest om care stătea lângă el: „Ia acest mesaj, şi du-l repede în locul acela şi transmite porunca mea. Ca dovadă că tu eşti trimis de mine, ia sceptrul meu." El a plecat repede şi a ascuns sceptrul sub mantaua lui. Când trecea pe lângă santinelă şi străjerii care vroiau să-l oprească, el le răspundea: „Inapoi! Eu am un mesaj din partea regelui. Eu sunt trimisul regelui." Deci el avea un cuvânt confirmat!

Atunci eu m-am gândit: „Satano, du-te din calea mea! Eu am mesajul Împăratului! Eu trebuie să mă duc."

Atunci la Ierusalim ei L-au ucis pe Împăratul păcii şi L-au pus într-o groapă şi au pecetluit-o. Trei zile şi nopţi L-a ţinut moartea, dar în dimineaţa de Paşti, El a ţinut sceptrul în mâna Sa şi a strigat: „La o parte moarte! La o parte groapă! Deschide-te! EU SUNT mesajul Regelui. EU trebuie să apar şi să dovedesc învierea. EU sunt învierea şi viaţa. Aleluiah!" Acum mă simt bine. Este mesajul Impăratului. O, recunoaşteţi prieteni. Noi am fost adunaţi pentru sunetul trâmbiţelor. Trâmbiţa lui Dumnezeu va răsuna şi nu va mai fi timp.

EL a strâns Israelul a treia zi, aşa cum vestise. Au trecut 2700 de ani de atunci. EL a promis că-i v-a strânge în ziua a treia şi a făcut-o. EL a spus că le va arăta calea vieţii. Acum ei se află acolo şi aşteaptă ca Mireasa să fie luată. Apoi pot apare cei doi prooroci evrei, pentru ca şi ei să ajungă la cunoştinţa adevărului.

Voi ştiţi că am fost de curând în Cairo pentru a merge la ei. Lewi Petru îmi spunea: „Frate Branham, dacă ei vor recunoaşte! Ei cred în prooroci."

Eu am acceptat şi am zis: „Eu cred că va fi o treabă bună." Vedeţi cum este omul? Dar recunoaşteţi şi harul lui Dumnezeu? Am spus atunci: „Voi citi Noul Testament." Ei au citit Testamentul. Fratele Lewi din Suedia a trimis un milion de exemplare. Ei au citit-o şi au ajuns aici şi dincolo. Aceşti iudei, nu sunt ca iudeii cei moderni din patria lor. Ei au venit şi au spus: „Dacă acesta este Mesia, atunci să facă semnul proorocului şi vom crede."

Lewi Petru zicea: „Frate Branham, aceasta este ocazia potrivită! Aceasta este o ocazie. Cineva mi-a spus că va veni odată o astfel de ocazie. Eu fac călătorii într-acolo."

Cineva a venit şi s-a aşezat cu fratele Arganbright aici. El a spus: „Frate Branham, asta ar trezi Israelul. Fă-i să înţeleagă şi arată-le semnul proorocului, atunci ei vor crede."

Eu am zis: „DOAMNE, eu sunt pregătit pentru aceasta." Eu am luat banii şi mi-am cumpărat un tichet, m-am urcat în avion şi am aterizat la Cairo. Din nou îmi spuneam: „Da, eu sunt pregătit."

Atunci mi-a vorbit Duhul Sfânt: „Acesta nu este locul tău. Acesta nu este timpul tău." Vedeţi, omul se supraestimează. Eu mă gândeam: „Oh, dacă acum am venit aşa de departe, totuşi mă voi duce."

Ceva îmi vorbea: „Opreşte-te aici. Să nu te duci acolo. Trebuie să zbori mai departe în India. Du-te în India, dar nu într-acolo."

Eu mă gândeam: „De ce aşa ceva acum?" Şi m-am dus în spatele clădirii aeroportului şi m-am rugat: „DOAMNE Isuse, ce înseamnă aceasta?" Atunci El mi-a făcut de cunoscut. Aceşti doi prooroci vor fi acolo. Totul trebuie să aibe loc conform Scripturii. Moise şi Ilie trebuie să vină. Apoi şi Mireasa nu a fost luată încă din drum. Aceşti doi prooroci se vor întoarce şi vor face semnul Proorocului. Aşa o spune Sfânta Scriptură. Atunci totul este pe deplin îndeplinit. Israelul se va naşte ca naţiune într-o singură zi. Amin. Luminile serii luminează.

„Va fi lumină spre timpul serii, drumul spre mărire îl veţi găsi cu siguranţă. In botezul în apă există azi lumină, înmormântaţi în Numele scump a lui Isus. Tineri şi bătrâni, pocăiţi-vă de păcatele voastre! Atunci Duhul Sfânt vă va umplea cu siguranţă. Lumina serii a apărut. Este un fapt real că Dumnezeu şi Hristos sunt una."

Noi ne aflăm în timpul sfârşitului, prieteni. Noi ne gândim acum la cântecul inspirat a poetului în care se spunea:

„Neamurile se prăbuşesc (a început acum 15 ani). Israelul se trezeşte. Semnele despre care proorocii au

http://www.evanghelia.ro

vorbit, se împlinesc. Zilele neamurilor sunt numărate (priviți la murdăria lor) şi ei se află într-o stare de frică. Intoarceți-vă, voi cei împrăştiați, la proprietatea voastră. Ziua răscumpărării este aproape. Inima oamenilor se pierde de frică. Umpleți-vă cu Duhul Sfânt. Pregătiți-vă lămpile şi curățiți-le. Priviți în sus, pentru că răscumpărarea voastră este aproape. (Desigur!) Proorocii mincinoşi mint, ei tăgăduiesc adevărul lui Dumnezeu. Nu-i adevărat că Isus Hristos este Dumnezeul nostru?"

Ei nu cred aceasta. Ei au în mintea lor tot felul de idei şi concepții despre lume. Dar proorocul, sau mai bine spus, poetul inspirat spune: „Noi vrem să umblăm pe urmele apostolilor."

Vă aduceți aminte de vedenia mea? Am spus atunci: „Dacă oamenii, cărora le predicase Pavel vor intra acolo, atunci vor intra şi ai mei, pentru că eu am lucrat exact ca apostolul Pavel. Pe baza aceasta, milioane şi-au ridicat mâinile şi au spus: ‚Noi ne bazăm pe aceasta.'" De ce? Ziua în care trăim, semnul timpului în care trăim trebuie să recunoaptem. Poate este mai târziu decât credem. Într-o zi cel de afara va rămâne afară. Cine este înăuntru, va rămâne pentru totdeauna înăuntru. Uşa se va închide.

Dacă azi este cineva aici care nu a intrat încă, atunci oameni scumpi, nu vă uitați la slujitorul acesta neştiutor si¸ nepregătit care stă aici. Nu priviți la aşa ceva, ci la Cuvântul care este confirmat. Priviți spre Duhul Sfânt care confirmă că acesta este adevărul. Noi ne aflăm în timpul sfârşitului. Este mai târziu decât ne gândim!

Femeilor, lăsați-vă părul să crească. Soră, te rog să arunci hainele nepotrivite de pe tine. Aruncați țigările, pentru că vine ceasul în care cel necurat rămâne necurat, iar cel drept va rămâne drept. Cine este înăuntru, va rămâne înăuntru, cel ce este afară, va rămâne afară. Poarta este îngustă. Dacă cel drept abia va fi salvat, atunci unde va apare păcătosul fără Dumnezeu acela care tăgăduieşte adevărul?

Noi vrem să ne aplecăm capetele. Scumpii mei, care ați venit din diferite state ale Americii, lăsați-ne să ne facem un inventar la acest altar, în lumina ceasului şi a zilei în care trăim. Care este azi situația Duhului lui Dumnezeu din inimile noastre? Gândiți-vă că trebuie să fie acel Duh fără simțăminte sau murdărie. Orice învățătură a unei comunități şi toate celelalte lucruri sunt pe deplin nevalabile.

Să nu îndrăzneşti să adaugi sau să scoți ceva din Cuvânt. Chiar dacă veți încerca să dați o versiune proprie sau răstălmăcire, vi se va lua partea voastră din Cartea vieții. Incercați voi să spuneți ceva ce nu a spus Duhul? Cum vreți să prezentați Cuvântul ca ceva anumit sau luați exact ceea ce spune şi o lăsați aşa? Sau luați părți din predici şi le combinați în aşa fel ca să iese ceva ce nu e drept?

Voi spuneți: „O, eu nu cred c-o să fac aşa ceva. Eu ştiu că comunitatea mea nu crede aşa ceva, asta este doar părerea unui om despre Cuvânt." Dar acest Om este Dumnezeu! Biblia spune ca să nu vă tăiați părul. Această Biblie mai spune că este o urâciune pentru Dumnezeu, dacă femeile poartă haine bărbăteşti. Duhul Sfânt a vorbit prin vasul acesta nevrednic şi smerit, care poate să stea în epoca aceasta aici, la care Impăratul cel mare a zis: „Aici este sceptrul meu, ia acest sceptru şi du-te la ei, şi transmite-le mesajul!"

Eu ştiu că denominațiunile încearcă să oprească mesajul cu toate mijloacele. Dar prin harul lui Dumnezeu, eu sunt tot pe drumul meu chemând națiune după națiune, din loc în loc, din comunitate în comunitate; „Veniți şi ieşiți afară!" Nu este popular dar, este adevărat!

Veți primi mesajul în acelaşi Duh în care a fost scris? Aici nu avem loc să chemăm la altar, dar inima voastră este altarul. Dacă nu ați făcut-o încă, atunci ridicați mâinile şi spuneți: „O, DOAMNE ai milă de mine. Lasă ca Duhul lui Dumnezeu să intre în mine, pentru ca puterea Lui să mă elibereze de păcatele mele, de obiceiurile rele, de ură, de dorința de ceartă şi de tot ce mai există negativ în mine. Eu ştiu că duhul meu nu este încă pregătit pentru cer. Pregăteşte-mă, DOAMNE în ultimul moment. Poate că aceasta este ultima predică pe care o aud. Poate că este pentru ultima dată când aud acest mesaj. Eu ridic mâna mea. Dumnezeu să aibe milă de mine."

Dumnezeu să vă binecuvânteze. S-au ridicat multe mâini. Să ne oprim puțin şi să stăm liniştiți pentru rugăciune. Voi care ați ridicat mâinile, arătați prin aceasta că sunteți încă cuprinşi. Eu simt că Duhul mai cheamă pe cineva.

Scumpe DOAMNE, care cunoşti toate lucrurile şi ai făcut toate lucrurile pentru un scop anume. Unii au fost condamnați, alții au fost orbiți. Pavel spunea că Olarul are puterea să facă vase de onoare şi vase de ocară. Acele vase care au fost făcute spre ocară, urmau să le evidențieze pe celelalte care au fost pregătite pentru onoare. Nu este totul în mâna Olarului să facă ce vrea? Nu este planul lui Dumnezeu aşa de pregătit dinainte, pentru a chema pe acei pe care El i-a ales dinainte? Acei ce au fost prevăzuți dinainte, pe acei i-a şi chemat. Pe care i-a chemat, i-a şi proslăvit.

Poate că azi sunt oameni aici ca femeia de la fântână, înfundați în murdărie, în necredință şi tradiții omeneşti, şi în învățături făcute de oameni. Poate că azi ați auzit aceste lucruri de prima dată, dar ceva v-a avertizat în mod deosebit în inima voastră. Multe mâini s-au ridicat, DOAMNE. Fie ca Olarul cel mare să

http://www.evanghelia.ro

primească aceste vase şi să le facă vase de onoare. Eu cred că este un motiv bine întemeiat în inima fiecăruia, altfel ei nu ar fi făcut-o. Eu cred şi stau încă pentru ei.

Permite robului Tău smerit să se roage pentru ei, DOAMNE. Eu m-aş ruga pentru ei, ca unul care stă între vii şi morţi, ca unul care s-a rugat pentru oamenii din Sodoma: „Veniţi afară! Veniţi repede afară!"

Veniţi cu o inimă smerită la tronul lui Dumnezeu şi spuneţi: „Isuse, de acum înainte eşti al meu. Eu Îţi promit acum în timp ce eu şed aici, când Duhul Tău m-a cuprins. Dacă El m-a cuprins aici, eu nu trebuie să mă duc mai departe. Chiar aici Te-ai întâlnit cu mine, chiar aici vrem să onorăm totul, aici în rândul întâi, doi sau cinci, oriunde ar fi. Aici trebuie să fie pecetluit totul, pentru că aici m-ai condamnat; tot aici mi-ai promis că vei face totul iarăşi bine. Chiar dacă sunt murdar şi stricat, trebuie să devin alb ca zăpada. Eu cred Cuvântul Tău întreg. Eu sunt pregătit să umblu după Cuvânt, să-l cred şi să primesc acest Cuvânt. Asta o fac acum spre slava lui Dumnezeu. Eu ştiu că viaţa mea nu valorează nimic, nici pentru mine, nici pentru Dumnezeu şi nici pentru aproapele meu. Este doar bună pentru cel rău care vrea să facă o marionetă din mine, să mă arunce încolo şi încoace, să fiu jucăria vreunui bărbat pe care o admiră sau idolul vreunei femei. O, DOAMNE, fă-mă un slujitor al Tău. Permite-o, o DOAMNE!" Eu îi predau acum Ţie în Numele lui Isus Hristos, Fiului Tău. Cu capetele şi inimile aplecate, vrem să cântăm acum:

Eu aud pe Mântuitorul meu chemând … (Prietene, poate că aceasta este ultima ta posibilitate). Poţi să auzi glasul Lui, care te cheamă? Ce te cheamă? Cine este Mântuitorul tău? Cuvântul. Ce trebuie să faci? Să te dezici de lume. „Eu nu sunt încă botezat în Numele lui Isus. Unde mă voi duce cu El? Prin apă, prin grădină, pretutindeni, la ora de rugăciune, la bazinul de apă, pentru botez, peste tot." Decideţi-vă dacă are dreptate Cuvântul sau biserica. „Sunt eu în adevăr, sau El? Conştiinţa este în drept sau Cuvântul?" Voi vă aflaţi acum la locul de judecată. „Este corect ceea ce am crezut până acum sau Cuvântul Său. Este bine să port părul scurt sau să umblu în pantaloni scurţi? Este bine să fac parte dintr-o denominaţiune? Ce a spus El?"

Şi eu mi-am ridicat mâinile, DOAMNE. Unde trebuie să predic următorul mesaj? Este în seara aceasta aici sau în Africa, Germania sau Elveţia? Unde este acest loc, DOAMNE? Oriunde mă conduci, Te voi urma. Eu mă duc cu El pretutindeni.

Să lăsăm încă capetele aplecate. Vă veţi duce cu El pretutindeni, oriunde vă va conduce? Vă veţi duce cu El dacă timpul se va sfârşi? „Chiar dacă oamenii mă vor prigoni, şi mă vor batjocori. Eu totuşi mă voi ţine de El, Îl voi urma. Eu mă voi duce cu Tine, DOAMNE, oriunde mă vei călăuzi. Eu voi sta credincios lângă Tine. Chiar şi în căldura luptei voi sta credincios. Când eu voi cădea, Tu mă vei ridica, DOAMNE." „Cine îşi pierde viaţa din pricina Mea, o va găsi din nou."

Aşa cum EL călăuzeşte, eu voi urma,
Aşa cum EL călăuzeşte, eu voi urma,
Aşa cum EL călăuzeşte, eu voi urma,
Eu mă duc cu EL, cu EL pretutindeni.

DOAMNE Isuse, suflă acum peste aceste batiste. Vindecă pe cei bolnavi şi suferinzi, DOAMNE. Dăruieşte-le vindecare, DOAMNE, în Numele lui Isus.

Vă simţiţi bine acum? Simţiţi voi, că acum totul este pregătit? Trâmbiţa DOMNULUI va răsuna, iar timp nu va mai fi. Aceasta va fi ultima trâmbiţă, iar dimineaţa cea vecinică va începe strălucind în lumină. Noi vrem să-I cântăm acum împreună:

Când sosi-va dimineaţa …

Să ridicăm mâinile şi să spunem: „Prin harul Tău, DOAMNE." Prin harul Tău, DOAMNE! Acum suntem fraţi şi surori în DOMNUL. Noi vrem să ne întoarcem unii spre alţii şi să ne strângem mâinile. Spuneţi: „Când DOMNUL cheamă pe ai Săi, voi fi acolo."

Când DOMNUL îi va chema pe ai Săi,
Când DOMNUL îi va chema pe ai Săi,
Când DOMNUL îi va chema pe ai Săi,
Prin harul Mântuitorului meu, voi fi acolo.

O, atunci va fi un timp minunat, când vom umbla pi vom auzi pe cineva spunând: „Cine este aceasta? Mama! Amin! Nu va mai dura mult. În câteva minute veti fi transformaţi. Noi vom fi răpiţi împreună şi uniţi pentru a-L întâmpina pe DOMNUL în văzduh. O, într-un moment, într-o clipă. „Aici e fratele DeArk. Aici este fratele … Priveşte numai, ei sunt cu toţii aici. Ce s-a întâmplat?" In câteva minute! „Ei mi-au apărut. Acum nu va mai dura mult; într-un moment voi fi transformat. Într-un moment!" O, da! Când dimineata va sosi în strălucire, toţi norii negri vor dispare.

http://www.evanghelia.ro

Aşa cum a spus El, Israelul era ca norii dimineții. Dreptatea voastră a dispărut ca aburul. Când totul va fi şters de lumina soarelui, atunci DOMNUL va chema pe ai Săi, iar eu voi fi acolo.

(Fratele Branham cântă.)

Să ne ridicăm. O, nu este minunat, să şezi cu Isus în locurile cereşti. Cât de mult doresc eu să mă duc la pescuit şi la vânătoare, pentru că văd acolo pe Dumnezeu în natura liberă eu o iubesc. Dar eu nu aş schimba un minut al acestor experiențe. Un minut înseamnă mântuire.

„O, Dumnezeule, lasă ca în mine să înceapă o trezire. Lasă ca eu să fiu această trezire. Lasă ca fiecare din noi să fie o trezire. Fă-mă flămând. DOAMNE, fă-mă setos. Crează în mine, DOAMNE, ceea ce eu am nevoie. Lasă-mă să fiu al Tău, din ceasul acesta, să fiu un slujitor mai bun, mai smerit, prietenos, mai devotat pentru slujbă, ca să privesc mai mult la cele pozitive decât la cele trecătoare şi negative. Lăsați-mă să umblu după o țintă înaltă a chemării lui Isus. Amin." Aceasta este dorința noastră, nu-i aşa?

Până deseară când ne vom vedea din nou, vrem să luăm cu noi scumpul Nume Isus. Să ne aplecăm capetele.

(Fratele Branham cântă.)

****

*****

*

http://www.evanghelia.ro